

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 33 (47)

22—28 кастрычніка 1993 года

Кошт 25 рублёў

Як **ДЭПУТАТ**
ЛУКАШЭНКА напалохаў
гарадзенскае начальства.

АРМІЯ КРАЁВА. Гісторыя
стварэння і дзеі АК на
Беларусі.

Новыя вершы **ДАНУТЫ**
БІЧЭЛЬ. Адмыслова для
«Пагоні».

ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАННЯ
на тыдзень: Менск — Вар-
шава — Масква.

У апошні бой

У Маскве сьцішылася на час, і адразу пачалі працягвацца ўскраіны імперыі. Адчуваецца й ажыўленьне ў нас на Беларусі.

Станіслаў Шушкевіч зрабіў стаўку на Ельцына, а таму правадзіць сясёю ВС не сьпяшаецца. Трэба «добра падрыхтавацца», пакуль у Расеі выбары пройдуць. Ну а тым вольным часам, каб пра яго не забывалі, дый пазыцыю яшчэ раз пацвердзіць, Станіслаў Станіслававіч схадзіў у госьці да Івана Каратчэні. Менск жа як ніяк сталіца СНД, трэба новы будынак каардынуючым органам пабудаваць...

Правячыя пракамуністычныя колы з лёгкім мацяром у бок сваіх маскоўскіх сяброў, якім увесь час не шанцуе, зноў загаварылі пра сувэрэнітэт.

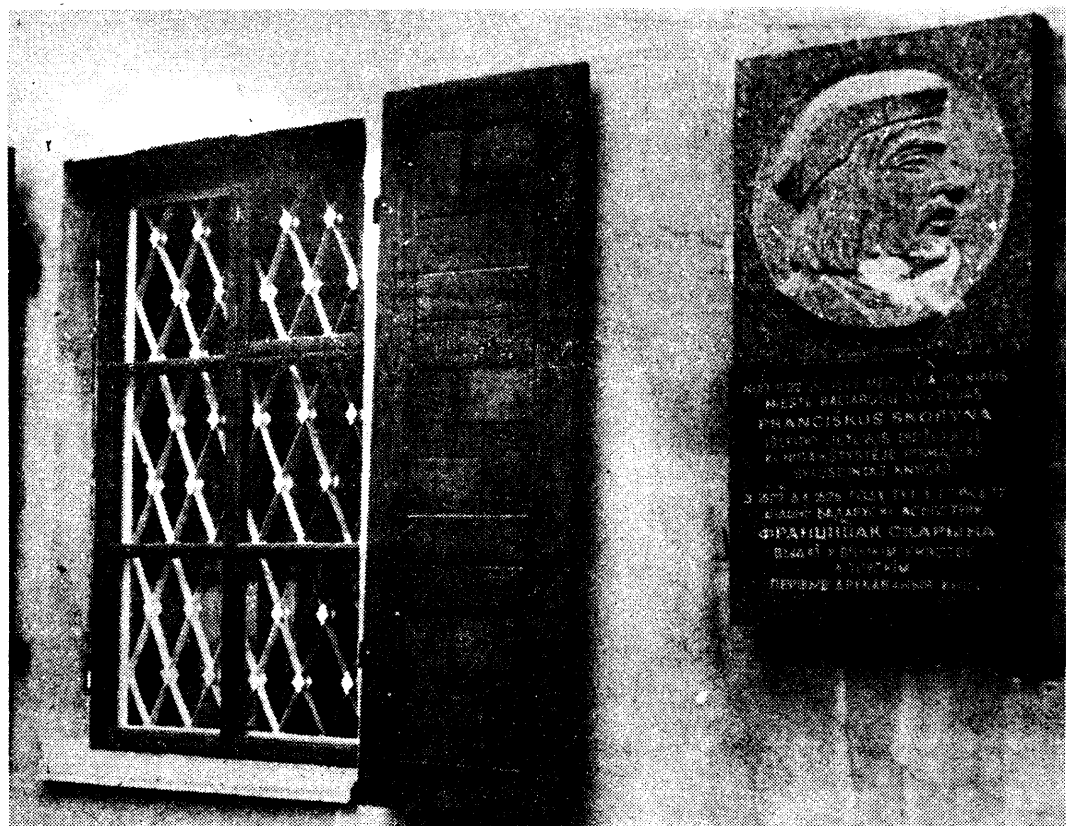
«Союз афіцэраў Беларусі» вырашыў адмазацца ад свайго арыштаванага маскоўскага лідэра й выступіў у друку,

маўляў: «Саюз зьяўляецца прыхільнікам дэмакратычнага строю і ў сваёй дзейнасьці кіруецца Канстытуцыяй Рэспублікі Белару-сь...»

Тая частка хлопцаў і дзяўчаткаў, якіх моладзь ласкава называе «камсюкамі», так разгубілася з прычыны адмены 33-га свайго Зьбэду ў Маскве, што вырашыла правесці яго ў Менску ўжо ў другі раз.

А ў гэты самы час у калгасах і саўгасах ідзе бітва за ўраджай. Як і ў старыя добрыя часы, ў якасьці «пушачнага мяса» на гэтай вайне выкарыстоўваюцца студэнты. Натуральна, што ёсьць і першыя страты. За дэзэрцірства — адмовіліся дапамагаць калгасу пад цудоўнай назвай «Бальшавік» — выключаны з унівэрсітэту дзевяць другакурснікаў факультэту журналістыкі.

Я. ДУБРОУСКІ,
Менск.

ВІЛЬНЯ.

Фатаграфаваньне А. УЛАДАСЕВІЧ.

Ці выдаць Расея Летуве асобаў, якія падазраюцца ў падрыхтоўцы пераварота?

Пасьля таго, як у Маскве правалілася спроба сьцеліняй «кастрычніцкай рэвалюцыі», гэнэральны пракурор Летуві Артурас Паўлаўскас зьбіраецца зьвярнуцца да новага гэнэральнага пракурора Расеі А. Казаньніка з прозьбай аб выдачы Расеяй асоб, якія зьвязаныя са студзеньскімі

і жнівеньскімі падзеямі 1991 года ў Летуве. Такія спробы краіна прадпрымала і раней, але былі гэнэральны пракурор Расеі С. Сыцпанкоў адмовіў у выкананьні гэтага. Гэнэральны пракурор Летуві мяркуе, што гэтым разам Расея задаволяць прозьбу рэспублікі.

Эльта.

Падробленыя літы

У Летуве выкрыта ўжо 28 фальшывых банкнот (па 100 — дзьве, 50 — дзевяць, 20—16,10 літаў — адна). Выяўлена таксама

звыш 100 манет вартасьцю ў 5 літаў, падробка іх выканана мэтадам ліцьця. Аб гэтым паведамляе газэта «Шальча».

А. Д.

Зьліквідаваны шапік пракамуністычнай прэсы ў Вільні

Некалькі месяцаў на лесвічнай пляцоўцы дома на вуліцы Пылімо ў Вільні прадавалі пракамуністычныя выданьні «День», «Советская Россия», «Правда», «Гласность» і іншыя. Свой шапік адчыніла нейкая «Роспа», якая зьнімала і памешканьне дома, і падвал.

Шапік, верагодна, ня быў зьліквідаваны раней таму, што гэтыя выданьні было тады

не забаронена выдаваць у Расеі. Забарона ж іх продажу магла б, напэўна, пагоршыць адносіны Летуві і Расеі. Калі ў Маскве скончыўся няўдачай кастрычніцкі дзяржаўны пераварот і гэтыя выданьні ў Расеі былі забаронены, у Вільні зьліквідавалі шапік пракамуністычнай прэсы. Паліцыя за гандаль у неадпаведным месцы пакарала кіяскэра штрафам у памеры 20 літаў.

«Шальча».

Сьледчы дакляраваў замест па-беларуску размаўляць па-узбэцку

Рэдакцыю «Пагоні» днямі наведваў старшыня Рады Гарадзенскай філіі БСДГ сп. М. Патрэба. Прапануем чытачам ягоны аповяд.

15 кастрычніка а 9-й гадзіне раніцы ў маёй кватэры зазваніў тэлефон. Мужчынскі голас прадставіўся старшым сьледчым КДБ Музычэнкам і паведаміў, што яму вельмі хочацца са мной пагутарыць. Я адказаў, што гэтае яго жаданьне не падзяляю, а на тэлефонныя запрашэньні не хаджу, і паклаў трубку.

Прэз некаторы час зазванілі ў дзьверы. Мажны малады чалавек уручыў мне позву, у якой мне прадпівалася быць а 10-й гадзіне ў тав. Музычэнка. Я разважыў, што ўсё ж давядзецца схадзіць, але пазьней, бо заставалася ўсяго з паўгадзіны часу.

У 10.05 ізноў тэлефонны званок. Той жа мужчынскі голас спытаў мяне, ці запэўніўся я ў тым, што ён зусім не жартуе. Я сказаў яму, што раней паловы 12-й быць у яго не магу, бо з 12.30 да 20 гадзін праводжу заняткі ва унівэрсітэце.

У 11.30 я быў у будынку на вул. Тэльмана. Дзяжурны спытаў, ці я Жынь. Я сказаў, што па выкліку тав. Музычэнка. Праз некалькі хвілін зьявіўся даволі малады мужчына, які прадставіўся Музычэнкам. Ён павёў мяне па сходах ды калідорах некуды

ўглыб будынка.

Калі мы з ім апынуліся ў нейкім пакоі, ён прапанаваў мне сесці. Размова пачалася з таго, што я выказаў сваё здзіўленьне з тае прычыны, што прадстаўнік дзяржаўнай структуры не размаўляе на дзяржаўнай мове, калі ёю карыстаецца выкліканы ім чалавек. На гэта тав. сьледчы заявіў, што ён некалі вучыўся ў беларускай школе, але нібыта з прычыны доўгага часу існаваньня на Беларусі савецкай улады зусім развучыўся ёю карыстацца. Вось па-узбэцку ён мог бы хоць зараз, бо некалі ўдзельнічаў у расьсьледаваньні «бавоўнянай» справы. Вось. А калі я не жадаю гаварыць па-расейску, дык мне давядзецца ўласнаручна пісаць свае паказаньні.

— Па якой справе паказаньні? — пацікавіўся я.

— Па справе забойства «Дмитрия Константиновича».

Я адразу ўцяміў, што ён меў на ўвазе былога старшыню аблвыканкама.

Мяне абурала абсурднасьць сітуацыі, але ён гэтага зусім не зразумей. Тады я сказаў, што ня буду пісаць аніякіх паказаньняў. Пачуўшы

гэта, ён заявіў, што яму прыйдзецца выклікаць мяне як-небудзь іншым разам, калі ён зноўдзе сабе перакладчыка з беларускай мовы.

Мне адразу падумалася, што лепей бы ім паклапаціцца пра падбор кадрэй, чымсьці прыстаўляць да кожнага супрацоўніка па перакладчыку. Я аднак змаўчаў, сказаўшы толькі, што не жадаю з ім болей размаўляць наогул, а ўсё гэта расцэньваю, як спробу запалохаць або дыскрэдытаваць Грамаду, бо яна аніякага дачыненьня да гэтага злачынства ня мела й не магла мець.

Затым я сказаў, што жадаю выйсьці адгэтуль на волю, разьвітаўся й выйшаў на калідор. Ён хуценька выйшаў за мной, сказаўшы, што мяне без яго не выпусьцяць. Потым ён папрасіў пачакаць яго і прывёў двух чалавек, прадставіўшы іх як начальніка ці старшага сьледчага аддзела або групы (дакладна я не запомніў), а другога — пракурорам. Пракурор паспрабаваў прыгразіць мне крымінальнай адказнасьцю за адмову даваць паказаньні. У адказ я выказаў здзіўленьне тым, што яны таксама ня ўмеюць размаўляць па-беларуску, на што яны пачалі гаварыць да мяне на трасянцы.

Я зноў сказаў, што не жадаю з імі размаўляць і хачу на волю. Мне давялося паўтарыць свае словы не-

калькі разоў. Давялося сьледчаму прайсьці са мной і выпусьціць на вуліцу...

У той жа дзень сьледчы па тэлефоне выклікаў і старшыню Гарадзенскай Рады БНФ сп. К. Жынь. Аднак яны таксама дамовіліся, што паколькі Жынь гаворыць толькі на дзяржаўнай мове, дык сьледчы будзе пакуль шукаць перакладчыка і тады ўжо выкліча яго.

18 кастрычніка па выкліку сп. Жынь зноў наведваў дом на вул. Тэльмана. Яму давялося распавесці сьледчаму, што нябожчык уваходзіў у парлямэнцкую фракцыю «Беларусь», растлумачыць свае погляды на тое, што такое сувэрэнітэт і як трэба жыць і гаспадарыць у сувэрэннай дзяржаве. Сьледчы запісаў за ім паказаньні.

Дарэчы, сьледчы патлумачыў, што за адмову ў дачы паказаньняў можна атрымаць да 6 гадоў зьняволеньня. Ён таксама паведаў, што выкліканых асобаў ня могуць прыцягнуць да адказнасьці, як іхнаўраў палітычных партый, а толькі як прыватных асобаў. Цікава тады, чаму з 280 тысяч гарадзенцаў паклікалі на допыт не Казіка ды Івана, а нас — Жынь з Патрэбай.

На допыт таксама выклікалі сп-ню Селязьнёву, лідэра грамадзка-палітычнага аб'яднаньня імя Кастуся Капіноўскага

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Як нардэп Лукашэнка напалохаў гарадзенскае начальства

12 кастрычніка ў Горадні адбыўся сяміна-нарада па барацьбе з карупцыяй і арганізаванай злачыннасцю. З усёй вобласці з'ехаліся старшыні райвыканкамаў, начальнікі міліцыі, пракуроры. Народа адбылася ў зале паседжанняў аблвыканкама, куды былі дапушчаны ўсе ахвотныя.

З дзяржаўных сымболяў толькі Пагоня аздабляла трыбуну. Сьцяна ззаду прэзідыума была завешана заслонай, таму немагчыма было даведацца, ці на месцы сьцяг і аграмадны белы голаў Леніна.

Пачалася нарада даволі млява. Загадчык вабласнага аддзела па барацьбе з эканамічнай злачыннасцю спадар Жыдок напачатку доўга пералічваў прозьвішчы дробнай «плоткі», якая трапілася ў нерат да ахоўнікаў закону, ажно ў залі сталі пасьміхацца. Называліся, да прыкладу, прадаўшчыца крамы Наваградзкага раёна, якая прадала некаму 68 кг масла, або несумленна загадчыца плямённай з Ваўкавыску... Зрэшты, надыйшоў час і буйнейшай «рыбы». Напрыклад, службовая асоба вабласнага выканаўчага камітэту спадар Сяргей атрымаў хабар з 500 амэрыканскіх даляраў і быў засуджаны. Але наогул прамоўца яўна стараўся не называць гучныя прозьвішчы, скардзіўся на недахоп сьледчых у сваім аддзеле.

Затым гаварыў начальнік аддзела па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю спадар Жарабіла. Па-першае, ён адразу запярэчыў свайму папярэдніку калегу. Галоўнае зусім не ў недахопе людзей, а ў старым заканадаўстве, у якім можна вычытаць пра бандытызм, але з карупцыяй або арганізаванай злачыннасцю ў ім усё расплывіста. Трэба дакладна распісаць: калі гэтага, дапусьцім, нельга рабіць, значыцца, нельга, і ўсё.

Бо ўзяць, напрыклад, нябожчыка Арцыменю, нядаўняга старшыню вабласнага Савета народных дэпутатаў. Можна, й кашчунна пра гэта цяпер гаварыць, сказаў спадар Жарабіла,

але ж дзейнасьць ягонай жонкі ў якасьці дырэктаркі ювэлірнай крамы мела ў гарадзе адмоўны рэзананс. Малодшы сын Арцымені, яшчэ будучы студэнтам II-га ці III-га курсу мэдыцынскага інстытуту, зьяўляўся членам выканкаму вабласнага аддзяленьня арганізацыі «Дактары за папярэджаньне ядзернай вайны». Другі сын апынуўся сярод заснавальнікаў камэрцыйнага банка «Комплекс». Карацей, атрымалася, як у старой прымаўцы: што дазволена Юпітэру, тое не дазволена быку, але ўсе, натуральна, маўчалі. Дзіва што, бо Арцыменя ад парлямэнцкай фракцыі «Беларусь» прэтэндаваў нават на будучую пасаду прэзідэнта краіны.

Асаблівы шарм нарадзе надала прысутнасьць нардэпа Лукашэнка, які змагаецца з карупцыяй у складзе спецыяльнай камісіі Вярхоўнага Савету.

Напярэдадні, у панядзелак, Лукашэнка па беларускім тэлебачаньні гнёўна выкрываў службовых асобаў за паважныя зложываньні сваім становішчам, а таксама й за ўсякую дробязь. Напрыклад, у міністэрстве замежных спраў адначасова сьпісалі ў акце 3 бібліі і 2 куфэры, падо-раныя Рымскаму Папу, а таксама 5 бутэлек гарэлкі. Усе гэтыя факты, прычым, якія сапраўды датычаць высокіх службовых асобаў, Лукашэнка паўтарыў і перад гарадзенцамі.

Наогул, выступаў ён па-пракурорску, гняўліва, гучна, часам безпардонна. Цікава, што на нараду не

зь'явіліся вабласныя начальнікі ўпраўленьняў унутраных спраў і Камітэта дзяржаўнае аховы, што вельмі абурала сталічнага госьця, які паабяцаў назаўтра ж выклікаць іх на кілім у Менск. Давялося прадстаўніку кіраўніцтва аблвыканкама спадару Калацэву ратаваць становішча, тлумачачы, што ў таварышаў Гудзея ды Сычэпаненкі ёсьць паважныя прычыны, і яны адпрасіліся з мэрапрыемства. Ён таксама дадаў, што ня варта абстрацаць становішча, а трэба наадварот папярэдзіць незаконныя ўчынкі, засьцерагаць службовых асобаў у райвыканкамах ад турмы.

Перад гэтым нардэп Лукашэнка папярэдзіў, што ён марыць стварыць інстытут адстаўкі службовых асобаў. Камісія Вярхоўнага Савету па барацьбе з карупцыяй мае надзвычайныя паўнамоцтвы. Лукашэнка сказаў: «Мы акул ловіць не собіраем, іх ловяць в море. Будет распоряжение — выловим. Их предостаточно видно и невооруженным глазом. Но я не хочу заниматься идиотизмом и пожирательством кадров». Затым Лукашэнка напалохаў намесьніка старшыні аблвыканкама спадару Калодку, які таксама ўдзельнічае ў камэрцыйным банку «Комплекс». Пачырванелы Калодка ўзбраўся на трыбуну й спрабаваў апраўдвацца.

Нардэп Лукашэнка ня быў бы самім сабой, каб напрыканцы не злез у палітыку. Ён сказаў: «Мы будем бороться против идей. А насчёт построения капитализма в Белоруссии, так люди с вяло текущей шизофренией и не то могут предложить». Жадаючы, мабыць, бліснуць уласнай эрудыцыяй, Лукашэнка выказаў і такі пэрл: «Я здесь не впадаю в прострации и амбиции».

Яўна жадаючы паказаць, што ён непадкупны суддзя, які ні за БНФ, ні за ўрад, ні за Шушкевіча, Лукашэнка пра нядаўні Зварот апазіцыі БНФ да

кіраўніцтва Беларусі сказаў наступнае: «Из бункера БНФ был отправлен в бункер Шушкевича факс с повесткой дня, как уничтожить этот Верховный Совет». Дарэчы, у гэтым самым звароце фігуруе, апроч іншых, і прозьвішча самога Лукашэнка, якога прапануецца пазбавіць дэпутацкіх паўнамоцтваў за магчымы ўдзел у падрыхтоўцы маскоўскага путчу.

Дарэмна ён усё гэта гаварыў, бо людзі ў залі сабраліся зусім ня глупыя. Таму, калі напачатку яны захапіліся выкрываўчым пафасам і фактурай выступленьня нардэпа Лукашэнка, дык напрыканцы ўжо пакеплівалі з недарэчнасьцяў, якімі была перасычана ягоная прамова.

Р. МЕНДЖЫБОЎСКІ.

ЗАЯВА Рады Гарадзенскай філіі БСДГ

15 кастрычніка г.г. старшыня Рады Гарадзенскай філіі БСДГ сп. Міхал Патрэба быў выкліканы ва Упраўленьне КДБ па Гарадзенскай вобласці на допыт па справе забойства старшыні Гарадзенскага аблвыканкама сп. Зьміцера Арцымені. Сп. М. Патрэба адмовіўся даваць паказаньні, палічыўшы гэты допыт палітычнай правакацыяй.

У сувязі з гэтым Рада Гарадзенскай філіі БСДГ заяўляе наступнае:

Усякія спробы прычыніць якім-небудзь спосабам БСДГ да жудаснага крымінальнага злачынства — забойства чалавека, — выклікаюць справядлівы гнёў і абурэньне.

Выклік на допыт у КДБ старшыні Рады Гарадзенскай філіі БСДГ, які і лідэраў іншых дэмакратычных арганізацый, Рада філіі расцэньвае як палітычную правакацыю, як спробу якім-небудзь чынам скампрамаваць Грамаду і іншыя адраджэнцкія арганізацыі ці запалохаць іх.

Амаральнасьць выкарыстаньня крымінальнага злачынства ў палітычных мэтах відавочна.

Гэтая правакацыя сьведчыць аб тым, што нехта ўпарта ўцягвае дзяржаўны орган, які павінен стаць на абароне дзяржаўнай бяспекі, ва ўнутрыпалітычныя спрэчкі. Яна выглядае тым больш злавеснай, што чырвона-карычневая на Беларусі безпакарана працягвае сваю разбуральную дзейнасьць супраць беларускай дзяржавы.

Рада Гарадзенскай філіі БСДГ.

Замяніць капэбоўскі саўмін!

16 кастрычніка ў Менску адбылася канфэрэнцыя некамуністычных і антым-пэрскіх сілаў Беларусі. Даклад пра палітычнае становішча ў краіне прачытаў сп. З. Пазьняк. Сход быў вельмі прадстаўнічы. Апроч партый і шматлікіх рухаў у ім удзельнічалі прадстаўнікі нацыянальных меншасьцяў.

Канфэрэнцыя прыняла два дакумэнты — «Пра стварэньне пераходнага кааліцыйнага ўраду і новыя выбары» і «Пра абарону дзяржаўнай незалежнасьці Беларусі». У першым з іх гаворыцца, між іншым, наступнае: «Гарантам правядзеньня вольных, дэмакратычных выбараў павінен стаць пераходны кааліцыйны ўрад. Задача гэтага ўраду — не дапусьціць вакууму ўлады, развалу гаспадаркі, страты незалежнасьці Беларусі, захаваць грамадзкае паразумьне ў краіне на час да новых выбараў, да сфармаваньня легітымнага парлямэнту і прызначэньня новага ўраду Беларусі».

П. ГРЭЦКІ.

Беларуская прысяга

Напачатку кастрычніка ў Менскай акадэміі міліцыі адбылася значная падзея — прымалася прысяга.

Прыкладна а 10 гадзіне раніцы на пляцы перад навукальным корпусам акадэміі роўнымі калёнамі выстраіліся навабранцы (дарэчы, сёлета іх каля 400 чалавек), а побач згуртаваліся іх родныя і з хваляваньнем назіралі, як упершыню па-беларуску прымаюць прысягу іх дзеці.

Урачыстасьць адкрыў гэнэрал-лейтэнант Савіцаў, які запэўніў, што ўвесь асабісты склад акадэміі і пэдагогі будуць прыкладаць усе намаганьні, каб выхаваць

з навабранцаў сапраўдных прафэсіяналаў, на што адзін з гэтых жа самых навабранцаў А. Башан адказаў, што «малодыя в гряде лицом не ударят». Слова таксама трымаў і старшыня савета вэтэранаў акадэміі гэнэрал-маёр міліцыі М. Зыран.

Пасьля ўрачыстай цырымоніі прыняцьця прысягі прысутным была прапанавана цікавая праграма. Бацькі мелі магчымасьць наведаць аўдыторыі, дзе адбываюцца заняткі, і інтэрнаты, дзе разьмясь-

ціліся іх дзеці, таксама паслухаць выступленьне таго ж гэнэрал-лейтэнанта Савіцава, у якім асьвятляліся ўсе бакі сістэмы навучаньня ў акадэміі. Праграма налічвае каля 45 дысцыплін і гэта калі не лічыць усіх практычных заняткаў.

Затым усіх запрасілі на канцэрт і сьвяточны абед.

Сваімі ўражаньнямі з хваляваньнем дзялілася адна са слухачоў акадэміі, будучы афіцэр воргану ўнутраных спраў, юрыст, дарэчы, гарадзенка, выпускніца СШ № 17 В. Жэляхоўская. Яна паведаміла, што дагэтуль у Менску існавалі Вышэйшая і сярэдняя школы міліцыі. Але ў мінулым годзе гэтыя дзьве ўстановы аб'ядналіся ў адну вышэйшую. Такім чынам, сёлета — гадавіна акадэміі, па сканчэньні якой курсанты будуць атрымліваць ня толькі міліцэйскія пагоны, але й дыплём аб вышэйшай юрыдычнай адукацыі, якая адрозьніваецца ад унівэрсітэцкай больш значнай глыбінёй ведаў, за кошт ня толькі вялікага ахопу дысцыплін, а і практыкі. Вось такая падзея адбылася ў Менску крыху больш 2-х тыдняў таму.

На жаль, сродкі масавай інфармацыі вельмі стрымана на яе адгукнуліся (усё абмежавалася 2-3 радкамі ў газэце «На страже Октября» і некалькімі словамі па мясцоваму тэлебачаньню). Таму «Пагоні» хацелася б запэўніць гэты прабел і яшчэ раз, хоць і са спазьненьнем, павіншаваць юнакоў і дзяўчат з іх сьвятам.

Хацелася б спадзявацца, што, дзякуючы ведам, атрыманым у новай акадэміі, беларускія міліцыянты значна падвымуць узровень прававой сістэмы нашай краіны, якая пакуль, на жаль, яшчэ вельмі далёкая ад эўрапейскай.

Аксана МАРЦУЛЬ.

Стрэлы ў Вільні

На мінулым тыдні ў аўторак у раёне Фабіёнішкі г. Вільні дзьвума стрэламі ў галаву і адным у сьпіну побач з сваім домам быў забіты намесьнік галоўнага рэдактара газэты «Рэпубліка» Вітас Лінгіс.

Сьведкі паказалі, што бачылі двух маладых людзей у масках і скураных куртках, якія адразу ўцяклі. На месцы злачынства былі знойдзены гільзы ад пісталета «Макарава».

Вітас Лінгіс адвезьлі ў рэанімацыю, але ратаваць яго жыцьцё было ўжо позна.

Як паведамілі летувіскія газэты, В. Лінгіс з групай сваіх рэпарцэраў неаднойчы друкаваў вострыя матэрыялы, што датычаць мафіёзных арганізацый у Летуве. Акрамя таго, ён ня толькі пісаў, але і шмат што ведаў.

Неаднойчы ў рэдакцыю тэлефанавалі пагражалі журналістам і намесьніку

рэдактара асабіста, хоць апошнім часам пагрозаў не было. Да таго ж ўсе ўжо звыкліся з такімі званкамі, і ніхто не надаваў ім увагі.

На думку калегі Вітаса Лінгіса, прычына забойства, хутчэй за ўсё, у матэрыялах, якія былі ім надрукаваныя яшчэ ў студзені. Дарэчы, яшчэ ў мінулым годзе рабіліся спробы ўзарваць яго аўтамабіль і спаліць дом у прыгарадзе Вільні.

Калегі Вітаса Лінгіса, а таксама Саюз журналістаў Летувы запатрабавалі ад уладаў прыняць самыя рашучыя меры, каб гэта злачынства было раскрыта. Як высветлілася, пастаянныя тэлефонныя пагрозы раздаюцца і ў іншых летувіскіх газэтах, а паліцыя ў такіх выпадках застаецца бездапаможнай.

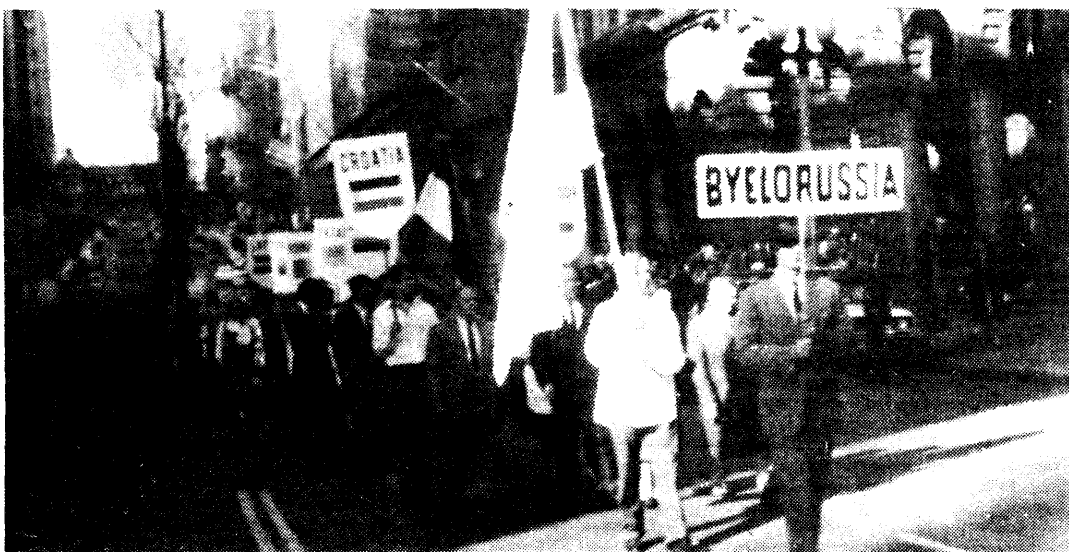
Па матэрыялах летувіскіх газэт падрыхтаваў

М. МІКАЛАЙЧЫК.

ЭМІГРАЦЫЯ

Беларуская Аўстралія

(Пачатак у № 32).

З палітычнага пункту гледжання ўсе беларускія арганізацыі і бальшыня нашых эмігрантаў у Аўстраліі стаялі непакісна на плятформе ідэі незалежнасці Беларусі. Аднак што тычыцца дзейнасці і працы за дасягненне незалежнасці, дык тут былі вялікія разбегнасці. Былі нават людзі, якія стаялі за поўным асіміляваннем і не лічылі патрэбным актыўна працаваць на карысць вызвалення Беларусі, гаворачы, «навошта, каб яны зналі, што мы беларусы»...

Вось чаму, калі ў 1975-м годзе, гэта азначае, болей, як 25 гадоў пасля прыезду ў Аўстралію бальшыня беларусаў, Фэдэральны Урад паставіў правярыць і сьпісаць усе веданыя і актыўныя эмігранцкія арганізацыі, дык аказалася, што на ўсёй вялікай тэрыторыі кантынента была знаная толькі адна арганізацыя беларускіх эмігрантаў, менавіта Беларускае Аб'яднанне Аўстраліі і таксама адна царква ў г. Адэляйдзе пад юрысдыкцыяй Синоду Беларускай Аўтакефальнай Праваслаўнай Царквы.

У 1959-м годзе кіраўніцтва Беларускага Аб'яднання паставіла выйсці на міжнародную ніву. Алесю Алехніку было даручана навізаць сувязь і атрымаць права на ўдзел беларускіх прадстаўнікоў у міжнародных канферэнцыях з тым, каб з вышнімі міжнароднымі трыбунамі ўсведамляць сьвет пра Беларусь і здабываць для Беларусі, прынамсі, маральна-дыпламатычную дапамогу ад другіх народаў сьвету. У 1965-м годзе Алесь Алехнік упершыню вылаеў з Аўстраліі на міжнародную канферэнцыю ў г. Манаіла, Філіпіны, дзе ён, нягледзячы на тое, што быў на канферэнцыі ў ролі абсэрватара, браў актыўны ўдзел у працы канферэнцыі, навізаў сувязь з дэлегатамі розных краін сьвету.

Магчыма, найбольшым доказам таго пасьпеху, якім карысталася беларуская дзейнасьць на міжнароднай ніве, сьведчыць той факт, што ўжо ў 1971-м годзе на 5-м Кангрэсе міжнароднай арганізацыі ВАКЛ была аднагалосна падтрымана «Рэзалюцыя па незалежнасці Беларусі», якая была канчаткова зацьверджана Пленумам Кангрэсу пад № 32 і ў якой, між іншым, гаворыцца, што «ўсе багучыя ў канферэнцыі ўдзел народы падцьверджаюць права Беларускага народу на незалежнасць і прыракаюць яму дапамогу ў змаганні за дасягненне гэтай незалежнасці».

Унутранае жыццё беларускіх эмігрантаў таксама ішло наперад даволі добрым тэмпам. Беларуская грамадзкаясьць набыла сабе грамадзкую маёмасць. У Сідні, Адэляйдзе, Мэльбурне і Пэрце беларусы пакупалі сабе грамадскую або царкоўную маёмасць, дзе адбываліся і адбываюцца ўсе падзеі, зьвязаныя з жыццём і дзейнасьцю беларускай грамадзкасьці ў гэтых гарадах.

У 1976-м годзе праз радыё 2EA у Сідні пачаліся таксама першыя рэгулярныя беларускія радыёперадачы пад умелым кіраўніцтвам Міхася Лужынскага, якія чысьціца поўнай падтрымкай Беларускага грамадства і якія рыхтуе перадачы аж да сёньняшняга дня. Пачынаючы з 1984-га году, беларусы сталіцы штату Заходняя Аўстралія — Пэрта, таксама арганізавалі свае рэгулярныя радыёперадачы праз радыё 6NR, якія чысьціца вялікай папулярнасьцю і якія працягваюцца без перапынку да сёньняшняга часу.

Пад канец 70-х гадоў усе беларускія арганізацыі ў Аўстраліі ўвайшлі ў «Фэдэральную Радз Беларускіх Арганізацыяў у Аўстраліі» і пачалі таксама арганізоўвацца (спачатку штогод, а пасля што два гады) сустрачы беларусаў Аўстраліі, якія адбываюцца пераважна падчас Калядна-навагодніх сьвятаў, падчас якіх беларусы з розных куткоў Аўстраліі спаткаюцца ў сяброўскай атмасфэры і накідаюць пляны на будучую дзейнасьць. З надыходам доўгачаканага нацыяналь-

нага ўздыму і змаганьня за вызваленьне Беларусі на Бацькаўшчыне, беларускія арганізацыі таксама пашырылі сваю дзейнасьць, і Беларускае Аб'яднанне Аўстраліі ў красавіку 1989 года выдала на ангельскай і беларускай мовах асобнае Асьведчаньне, якое было асабіста ўручана карэспандэнту ТАСС у Аўстраліі сп. А. Вароніну. У ім гаворыцца, што «аўстралійцы беларускага паходжаньня поўнасьцю пад-

рымоўваюць змаганьне беларускага народу за незалежнасць Беларусі» і ёсьць зварот да правадыроў СССР прысьпешыць тэмпы аднаўленьня незалежнасці Беларусі.

Праз Фэдэральную Радз Беларускіх Арганізацыяў пачалося зьбіраньне грошаў на дапамогу тым беларусам, якія пацярпелі ад чарнобыльскай аварыі, і сучасны старшыня Фэдэральнай Радз сп. Аўген Груша асабіста завёз на Беларусь трыя лекі, якія былі закупленыя беларусамі Аўстраліі.

Алесь Алехнік ад імя Беларускага Аб'яднання Аўстраліі зьвярнуўся факсімільна да правадыроў такіх краін сьвету, як ЗША, Вялікабрытанія, Новая Зэльандыя і іншых, з заклікам даць Беларусі дыпламатычнае прызнаньне, што і было зроблена з Аўстраліяй і іншымі краінамі ў чэрвень, 26-га сьнежня 1991 г.

З часу аб'яўленьня незалежнасці Беларусі шмат аўстралійцаў беларускага паходжаньня ўжо езьдзілі на Беларусь, а новыя беларускія эмігранты пачынаюць прыязджаць у Аўстралію на сталае жыццё, а таксама беларускія дзеці-чарнобыльцы наведваюць яе для патрэбнага ім адпачынку і лячэньня.

Ад радыцы: Гэтыя матэрыялы паскава прадстаўлены нам кіраўніцтвам Беларускага Аб'яднання Аўстраліі.

НА ЗДЫМКАХ: Алесь Алехнік нясе тэблицу «Беларусі» міжнароднага паходу праз г. Сідні, Аўстралія ў 1968 г.; Ванда Тамашэўская і Алесь Алехнік рэпрэзэнтуюць Беларусь у г. Сідні ў 1961 г.

ВОДГУКІ

«Хочам панства ў вашай хаце»

У «Пагоні» з дня 30.07.93 г. быў надрукаваны артыкул З. Пазняка «Хочам панства ў вашай хаце».

Але ж хата, у якой мы жывём, г. зн. Беларускае дзяржава, гэта хата і НАША, АГУЛЬНАЯ. Мала таго, усе мы, згодна з арт. 2 Дэклярацыі аб дзяржаўным суверэнітэце, у аднолькавай ступені зьяўляемся яе паўнапраўнымі гаспадарамі, складаючы беларускі народ. І справы ў НАШАЙ хаце — НАШЫ! Таксама «гаспод і паную», як і «спадароў».

Дзіўна, што адмаўляючы права на палітычную дзейнасьць (якой яны, зрэшты, не вялі і не вядуць) каталіцкім сьвятарам, аўтар нічога не ўспамінае пра сапраўдную палітычную дзейнасьць іярархаў праваслаўнай царквы аж у Вярхоўным Савеце, дзе засядае разам з імі і сам аўтар.

А ўжо падтрымліваць на выбарах камуністаў для касцёла было б не толькі безпрынцыпова, але і безсэнсоўна. Я сам выступаў кандыдатам на выбарах па сьпісах «дэмакратаў», а Саюз Палякаў быў у дэбблоку «Саветы-90». Таму цяжка згадзіцца, што на выбарах польскія арганізацыі падтрымалі камуністаў, а не дэмакратаў. Відавочна чарговае навішванне ярлыкоў.

Сёньня проста назваць кагосьці «дэмакратам», або «наменклітурным камуністам» ужо выразна замала. Сёньня хто ёсьць хто, можна пазнаць па справах, у тым ліку і па артыкулах.

Вялікую тэму для роздуму далі нам паводзіны тых дэпутатаў, хто называе сябе дэмакратамі, пры абмеркаваньні і прыняцьці Закона аб нацыянальных меншасцях. Мы маем наглядныя прыклады, калі нават у вельмі высокіх інстанцыях улады «дэмакраты» у вялікай згодзе з «нацыянальна-сьведомымі камуністамі» супрацьстаяць нашаму нацыянальнаму адраджэньню.

Аўтар хоча прадставіць маё выступленьне ў абарону нашых правоў на канферэнцыі па талерантасці ў Менску — як пагрозы. Цяжка пагадзіцца з гэтай здаровай сэнсам, бо менавіта я зьяўляюся аўтарам адозвы 11 Зьезду Палякаў да палякаў, беларусаў і грамадзян іншых нацыянальнасьцяў, якую даслаў амаль да ўсіх газет.

З павагі да народа-брата мая прамова на канферэнцыі адбылася на беларускай мове. Цяжка спалучыць гэтыя факты. Тлумачыць гэта можна толькі скажэньнем аўтарам артыкула інфармацыі. Чаго-небудзь, што было б тут незразумелым, няма.

Дарэчы, ніхто з удзельнікаў, у тым ліку і заграўных, не ацаніў маё выступленьне, як пагрозу. Ды і навошта? А мо ўжо каму спатрэбіліся ворагі, якіх пакуль што аўтар называе «недабразычлівымі»?

Я асабіста вельмі паважаю аўтара і не раз бараніў яго і нашу агульную справу. Гэты ж артыкул змусіў унесці пэўныя карэктывы ў існуючыя ацэнкі, тым больш, што з апошняга сьлупка выразна відаць, хто каму пагражае.

Вельмі істотным зьяўляецца тое, каго аўтар мае на ўвазе, папярэджваючы «звужэньнем» пэрспэктывы.

Мяне асабіста ці ўсіх палякаў на Беларусь?

Маё пэрспэктывы няма сэнсу агаворваць, а звужэньнем пэрспэктыў нам, палякам, не пагражаюць ужо нават былыя і цяперашнія камуністы. Ды і на двары ўжо канец XX стагоддзя. Ігнараваць гэта ўжо проста немагчыма.

Вяртаючыся да «камуністаў» можна нагадаць, што кіраўнікоў Беларускага грамадзка-культурнага таварыства ў Бела-стоку таксама называюць камуністамі, прычым свае.

Але ёсьць справа найважнейшая. Мы на працягу колькі ўжо гадоў стараліся высвятліць, хто аўтар агіднага цьвяваньня нас, палякаў, нашай мовы ў касцёле,

каталіцкім сьвятароў. Камуністы і былыя камуністы выразна ўхіляліся ад канкрэтнага адказу, «публіцысты» у разьлік не прымаліся. І тут на табе, такі падарунак. Расставлены ўсе кропкі над «і». Тут можна было б дадаць некалькі трапных прымавак, адпавядаючых моманту, але ня варта.

Цяпер я з поўным правам і падставай скончу ліст да Папы Рымскага Яна Паўла II аб нашай і каталіцкай касцёла на Беларусі сітуацыі і просьбай аб абароне нас ад сіл, чыя дэмакратычнасьць выразна стала пад знакам запытаньня.

З гэтага пункту гледжання артыкул стаў уроўнем з артыкуламі сьмуга вядомых Сідаравіча «Забастоўка ў Вярэйках або яшчэ Польшка не згінэла» (ЛіМ); Клімовіча «Паляк другога гатунку» («Вярэйка»); лістаў камісіі Вярхоўнага Савета па адукацыі,

культуры і захаваньню гістарычнай спадчыны № 500/1717 з дня 11.02.92 г. і № 20-5/34 з дня 20.02.92 г. Гэта дакумэнты, якіх аўтары павінны саромецца. Дзяржава саромецца ўжо.

Што датычыць «польскіх ксяндзоў», то падзякі за выратаваньне ня толькі душ, але і саміх касцёлаў як помнікаў дойлідства — спадчыны Беларускай дзяржавы, ад «дэмакратаў», яны, відаць, не дачакаюцца.

Апошняе. Дасьведчаньне літоўскага «Саюдзіса» і яго лэс яшчэ раз засьведчылі, што свабода і антыкамунізм яшчэ не зьяўляюцца адпаведнікамі дэмакратыі.

Тадэуш МАЛІВІЧ, г. Горадня.
Р. С.: Апошнія падзеі ў Азэрбайджане і Польшчы дадалі тэм для роздуму. Ці пойдзе толькі гэта на карысць!

«А што на «крэсах» магло зьмяніцца?»

«Уж сколько раз твердили миру...»

Перафразіроваў известное нам изречение, можно сказать: «Уж сколько раз твердили «ЛіМу»!»

И не только «ЛіМу».

«Наша решительность защиты своего достоинства, принятие закона «О национальных меньшинствах в РБ» и тот факт, что Прокуратура Республики с честью определила в этом своё отношение, привели к тому, что средства массовой информации очистились от антипольского шовинистического угара и истерии».

З палёгкай трэба сьцвердзіць, што ў вялікай ступені ачысьцілася атмасфэра вакол польскіх спраў, каталіцкага касцёла і Саюза Палякаў у беларускім друку.

Галоўным рэдактарам за гэта вялікае дзякуй.

Але нельга прайсьці міма маючых яшчэ месца прыкрых і прымітуйных антыпольскіх выбрыкаў у «ЛіМе» і асабліва ў гарадзенскай «Пагоні».

Раней я даслаў у «ЛіМ» аналіз — не ўпрыгожваючы ні «ЛіМ», ні Алесь Чобата з Горадні, — артыкула «А што на «крэсах» магло зьмяніцца?» з дня 27 жніўня 1992 года.

І вось Алесь ізноў атрымаў, мякка кажучы, «па... твары» ад Пана Пазнаньскага з Бела-стоку за перадрукаваную ў «ЛіМе» з «Пагоні» далёкую ад паняццяў такту і этыкі «справядачу» з візітаў у г. Горадню Ганны Сухойкай.

Але ж было б не толькі няправільным, але і надзвычайна несправядлівым гэту аплявуху ў ўсё, аб чым піша Пан (з вялікай літары) Пазнаньскі, адносіць выключна на рахунак спадара Чобата.

Надзвычайна вялікая ў гэтым «заслуга» «ЛіМа» і яго галоўнага рэдактара.

Ня трэба хіба паўтарацца, што артыкулы Чобата і яму падобных недадаюць пашаны ні «Пагоні», ні «ЛіМу». Прыкрыцца паняццямі плюралізму ў гэтых выпадках

не ўдасца.

І вось 1 кастрычніка ў «ЛіМе» Алесь Чобат у артыкуле «Не паклёп, але анекдот...» дае анекдатычнае тлумачэньне сваіх, больш ніж кантраверсійных «творэў». Чаго варта, яго, здавалася б, мудрыя і сардэчныя разважаньні наконт таго, што «... журналісцкая этыка патрабуе паважаньня і чужыя погляды на жыццё, відаць, літаратурны ў гэтым жа казасе, дзе ён «самастойна» і ўпэўнена акрэсьлівае, што палякі, з якімі ён размаўляў з Панам Пазнаньскім, гэта «браткі-беларусы».

Таму тлумачэньне Чобата аб яго збыт «... гранічным поглядзе на самога сябе, на людзей увагуле...» мы разглядаем і ацэньваем без іроніі, вельмі паважна, як звычайную разбэшчанасьць і брак адказнасьці за свае чыны, што дае нам падставу тлумачыць гэта станам самога Алеся.

Таму са сваёй старанай радзілі бы Алесю не «пераходзіць на такое «шляхетнае» пітво, як «Лідкае» піва».

У нас ужо ёсьць прыклад, калі Алесь, але ўжо Хрышчанавіч, пад узьдзеяннем удару ў шыю яму ў галаву прадуктаў перапрацоўкі ў арганізме «Лідкага» піва напісаў такі антыпольскі шавіністычны шэдэўр, як «Пра палякаў і палякаў...»

Мараль:

1) не пісаць пра палякаў пасля ўжываньня ні «Савецкага шампанскага», ні «Лідкага» піва;

2) аўтарам памятаць аб «літаратурнай» і «журналісцкай» этыцы;

3) памятаць аб літаратурнай і журналісцкай этыцы рэдактарам «ЛіМу» і «Пагоні».

У нашым выпадку замест этыкі будзем весці гаворку аб «паклёпах», «анекдотах» і г. д.

Ці ж гэта ўзровень «ЛіМу» і «Пагоні»?

З пашанай
намеснік старшыні Саюза
Тадэуш МАЛІВІЧ.

ГІСТОРЫЯ

Другі падзел Рэчы Паспалітай адбыўся ў Новым замку

1793 год. Дзевяць гадоў прайшло з таго часу, калі Расея і Прусія ажыццявілі другі падзел Рэчы Паспалітай абодвух народаў — фэдэратыўнай дзяржавы, якая складалася з дзвюх самастойных краін: Вялікага Княства Літоўскага (Беларускай Рэчы Паспалітай) і Польскага караляўства (Польскай Рэчы Паспалітай).

75 год тэндэнцыйная савецкая навука сцвярджала, што пасля падзелаў Рэчы Паспалітай (у 1772, 1793, 1795 гадах) беларускі народ і яго зямля дэбраахвотна «воссоединились» з рускім народам у складзе Расейскай імперыі. Чамусьці забылі гісторыкі аб тым, што была беларуская дзяржава (Вялікае Княства Літоўскае) і ў выніку падзелаў расейскі агрэсар захапіў яе тэрыторыю. У 1772 годзе Расея анексавала ўсходнія землі Беларусі, у 1793 г. — цэнтральную частку, у 1795 г. — заходнюю. Таму, на мой погляд, аніякага «уз'яднання» Беларусі з Расеяй не было, а быў сапраўдны захоп, пасля якога беларусы на доўгі час трапілі ў няволю.

Сёння цікава і карысна ўспомніць старонкі гарадзенскай гісторыі той цяжкай эпохі. І пачаць хроніку падзей трэба, відаць, не з 1793 г., а раней, калі ўжо адбываліся зьявы, стаўшыя прадвеснікамі падзелу і страты беларусамі дзяржаўнасці.

1791 г. Падчас Вальнага Сойму польскія магнаты і апалчаныя беларуская шляхта заявілі пра неабходнасць унясення спадчынай манархіі і злікідавання адметных дзяржаўных структур Вялікага Княства Літоўскага. Юрыдычна беларуская гаспадарства перастала існаваць.

1792 г., 14 мая. Ствараецца Таргавіцкая (каронная) канфэдэрацыя — саюз магнатаў супраць рэформ Чатырохлетняга сойма (1788—1792 гг.). Па згодзе з канфэдэратамі Расея і Прусія ўводзяць у Рэч Паспалітую свае войскі.

6 красавіка. Расейскія войскі пад камандаваннем Ю. У. Доўгарукава займаюць Горадню. Камэндант Гарадзенскай крэпасці М. Забела, маючы 14 тысяч войска, не процідзеічае гэтаму.

Май. Расейская армія на чале з Крачэнікавым захапіла Вільню.

18 лістапада. Выходзіць першы нумар «Wiadomosci Grodzienkie» («Гродзенскія ведамасці») — орган канфэдэратаў. Да снежня 1793 г. выйшла 12 нумароў.

28 лістапада. Горадню наведвае М. Кутузаў.

1793 г. Горад становіцца (да 1795 г.) цэнтрам ваяводства ВКЛ (населенства горада — каля 4 тыс. чал.). Суды пераяджае Літоўскі трыбунал.

17 красавіка. У Горадні праходзіць сесія гэнэральнай канфэдэрацыі. С. Ржевускі пратэстуе супраць падзела Рэчы Паспалітай.

17 чэрвеня — 23 лістапада. У гарадзенскім Новым замку праходзіць надзвычайны апошні сойм Рэчы Паспалітай.

21 чэрвеня. На сойме пачынаецца абмеркаванне нотаў пасланнікаў, і 13 ліпеня быў заключаны акт дэмаркацыі межаў паміж Расейскай імперыяй і Прускім караляўствам.

17 ліпеня. Прадмова караля Станіслава Аўгуста II Панятоўскага на сойме, у якой ён радзіць «пакоритесь печальнай неабходнасці, чтобы не ухудшить положение Речи Посполитой». Каб зразумець гэтыя словы апошняга караля, трэба ведаць, што ў Горадні ён знаходзіўся пад строгім наглядам расейскага пасла ў Польшчы Явана Сіверса. Той падпарадкаваў Станіслава Аўгуста сваёй волі (гэта значыць, волі Расеі) і меў значны ўплыў на польскую ўнутраную і знешнюю палітыку.

19—22 ліпеня. Заклучэнне трактата паміж Расеяй і Рэччу Паспалітай аб падзеле апошняй.

17 жніўня. Сойм ратыфіцуе трактат: да Расеі адыходзіць цэнтральная Беларусь і Правабярэжная Украіна.

2 верасня. Сіверс дае загад начальніку рускага гарнізона заблакаваць выходы з горада і галоўныя вуліцы, акружыць замак, дзе засядае сойм. На двары і ў калідорах замка ўстанаўліваецца моцная варта, а дванаццаць афіцэраў размяшчаюцца ўнутры соймавай залы. Паслы сойма ўпускаюцца ў залу, але не выпускаюцца з яе. Аднак хутка, па просьбе дэлегацыі сойма, Сіверс выводзіць салдат і афіцэраў з замка.

15 верасня. Таргавіцкая канфэдэрацыя распушчана і заменена Гарадзенскай.

23 верасня. Арыштаваны чатыры найбольш актыўныя сябры апазіцыі: Краснадэбскі, Шыдлоўскі, Мікорскі і Скаржынскі, але хутка адпушчаны па просьбе дэлегацыі. На выхадах з горада пастаўлены пікеты, каб не выпускаць паслоў без пашпарта, падпісанага Сіверсам. Замак акружаны дзвюма батальёнамі, а ля брамы ўстаноўлены чатыры гарматы, каля якіх стаяць артылерысты з запаленымі кнотамі. На двары замка пастаўлены пікет з 50 чалавек. У соймавую залу праходзіць начальнік рускага гарнізона. Па прыбыцці караля пачынаюцца дэбаты па прэзенту дагавора з Прусіяй. Чытанне прэзента перарываецца шумам апазіцыі, значная частка паслоў сьпіць.

24 верасня, палова чацвёртай ночы. Пры агульным «мёртвом» маўчанні маршалак сойма заяўляе аб адзінагалосным прыняцці прэзента дагавора з Прусіяй (выгук аднаго з дэпутатаў: «Молчание есть знак согласия»). Па гэтым дагавору да Прусіі адыходзіла амаль уся Вялікая Польшча, частка Мазовіі і Кракаўскага ваяводства. Такім чынам, у 1793 г. адбыўся не «нямы сойм», а «нямое паседжанне».

5—16 кастрычніка. Заклучэнне трактата аб 'яднаньня, сяброўства і саюза паміж Расейскай імперыяй і караём Польшчы. Аднаўляецца дзяржаўны лад Рэчы Паспалітай, які існаваў пасля першага падзелу, адмяняецца канстытуцыя 3 мая 1791 г. Сойм зацвярджае другі падзел Рэчы Паспалітай і прымае новую («Гарадзенскую») канстытуцыю. У асноўным яна паўтарала канстытуцыю 1775 г. з уключэннем шэрага палажэнняў з канстытуцыі 1791 г. Галоўныя артыкулы наступныя: аднаўленне Пастаяннай рады — выбарчага воргана пры каралі і выбарнасьці польскіх караляў; вышэйшым заканадаўчым органам прызнаваўся сойм, рашэнні ў якім павінны прымацца большасцю галасоў; беззямельная шляхта пазбаўлялася палітычных правоў; пацвярджаліся ўсе дваранскія прывілеі; захоўвалася гарадское самакіраванне. Фактычна Гарадзенская канстытуцыя засталася на паперы, таму што пасля пагрома паўстання пад кіраўніцтвам Тадэвуша Касцюшкі Польшча згубіла самастойнасць.

Вось так адбыўся другі падзел Рэчы Паспалітай. І ні дзе-небудзь далёка, а тут, у нашым горадзе. І, спадзяюся я, што Новы замак для некаторых будзе ўспрымацца цяпер ня толькі як будынак, дзе размяшчаўся абкам КПБ.

В. ШВЕД,
дацэнт кафедры гісторыі славянскіх дзяржаў ГрДУ.

Спадар Ян разьвітваецца з Гораднёй

Зачынілася выстава швэдзкага мастака Яна Кузьміцкага ў Горадні. У Новым замку вісяць ужо іншыя карціны, іншых мастакоў. Звычайна, калі мастак ад'язджае, газэты маўчаць. Мастацтва Яна, яго лёс, асоба настолькі не падобная на ўсіх, з кім даводзілася калі-небудзь сустракацца раней, вельмі ўразлі.

У адным з мінулых нумароў «Пагоня» паведамляла аб яго выставе, аб яго жыццёвым лёсе, праўда, ня ўсё. Ян зацікавіў нашым жыццём, людзьмі, мастацтвам, беларускім адраджэннем. Яго цікавіла амаль ўсё, што ён тут убачыў. Больш таго, ён абавязкова хацеў як мага глыбей пазнаць розныя зьявы, рэчы, людзей, а ня толькі па вяршках. Здаецца, яго сэрца, такое жывое, нешта тут, на Радзіме, яшчэ болей абудзіла. Ён казаў мне, што ў Швэцыі яму ніколі ня ўдасца стаць лепшым ад швэдзкага мастака, а ў Фінляндыі ад фінскага. Бо такое жыццё.

А тут ён адчуў новыя сілы і перспэктывы, ён зразумеў, што можа і павінен стварыць яшчэ нешта новае, чаго раней у яго не было.

На выставе Яна я спаткаў знаёмых гарадзенскіх мастакоў. Яны дзяліліся

сваімі ўражаннямі і адзначалі глыбіню яго карцін, вельмі тонкую і балючую душу, высокае, ненадуманае майстэрства. Я адчуваў гэта сам без іх слоў.

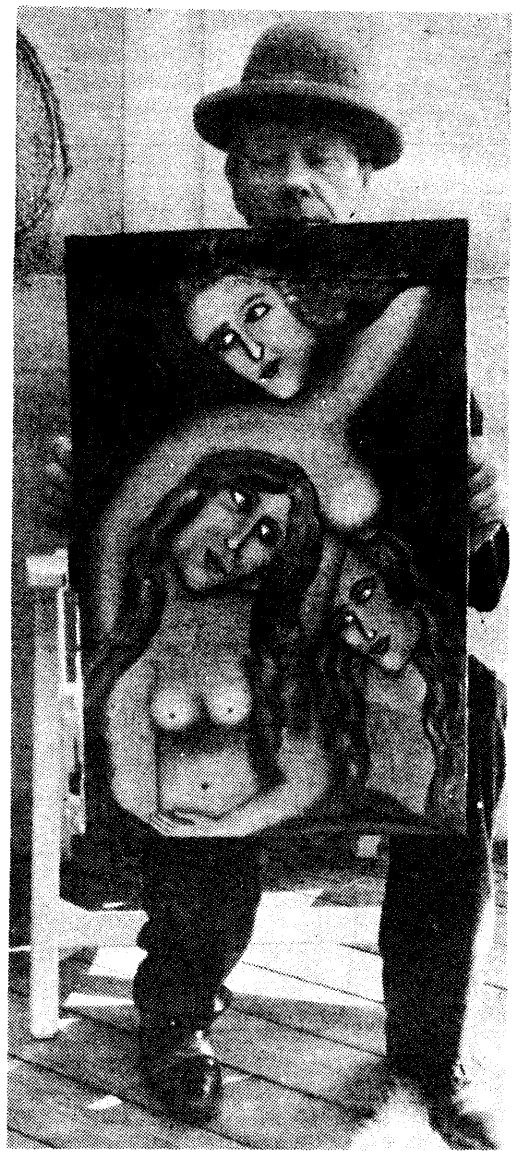
Мы гулялі з Янам па восеньскіх вуліцах Горадні, з замілаваннем аглядалі наш прыгожы горад. Я запытаў у Яна, ці можна з чым параўнаць наш горад, ён адразу адказаў, што Горадню нагадвае яму Ізраіль, а чаму менавіта гэтую краіну, ня ведаў. Толькі казаў, што ў нашым горадзе ёсць нейкі такі дух, як і ў той краіне.

Мне вельмі спадабаліся ў Яна манатыпіі, падчас такіх цёмных і зусім не зразумелых. Ян адказаў, што менавіта ў іх ён хацеў выказаць усяго сябе, свой унутраны сьвет, глыбіню пачуццяў і хваляванняў, якія часам бяз межаў паглынаюць яго душу.

Адна з карцін Яна (дарэчы, яна на здымку) атрымала назву тут у Горадні — «Вера, Надзея, Любоў», як падказала мастаку яго пляменьніца, якая жыве ў нашым горадзе.

Было сумна з ім развітвацца, хоць ён казаў, што будзе часта цяпер наведваць наш горад і працаваць. А яшчэ ён запрашаў усіх на свае выставы ў Лідзе і Менску, якія ўжо там адчыніліся.

М. К.

Лёс капэлы пакуль ня вырашаны

Адбылася сустрэча намесніка старшын камісіі Вярхоўнага Савету Беларусі па адукацыі і захаванню культурнай спадчыны А. Трусава з асобамі, адказнымі за культуру ў вобласці і горадзе, прадстаўніцамі філармоніі і капэлы імя Тызэнгаўза. На ёй абмяркоўваліся пытанні, звязаныя з будучыняй капэлы: застаецца яна самастойнай ці ўвойдзе ў склад філармоніі, бо гарвыканкам ня ў стане фінансаваць яе дзейнасць.

Мастацкі кіраўнік капэлы А. Бандарэнка расказаў прысутным аб планах калектыва на будучыню, сказаў, што толькі з прычыны нерэгулярнай аплаты шмат яго членаў вымушаны працаваць па сумяшчальніцтву ў іншых месцах. Ён таксама паведаміў, што капэла жадае мець уласную пячатку і рахунак, каб самастойна распараджацца сваімі грашыма, і выказаў

думку, што пасля ўваходу ў склад філармоніі яна будзе абмежавана ў планаванні гастроляў і рэпертуару.

Дырэктар філармоніі Р. Іванова запэўніла яго: «Мы ні ў чым вас стрымліваць не збіраемся». А. Я. Найдзён, галоўны бухгалтар філармоніі, дадала, што па просьбе капэлы яе калектыву загадам можна будзе пакінуць на пэрыяд рэпэтыцый замест таго, каб накіроўваць на гастролях, і заўважыла, што члены калектыву змогуць працаваць і па сумяшчальніцтву, але ж час работы не павінен супадаць з раскладам асноўнага месца працы.

Намеснік начальніка ўпраўлення культуры аблвыканкаму В. Губіч, звярнуўшыся да прадстаўнікоў капэлы, сказаў: «Мы знаходзім для вашай творчасці найлепшую матэрыяльную базу». На імк-

ненне іх заставацца самастойнымі А. Трусаў адказаў: «Ёсць два варыянты: заставацца і надалей малым прадпрыемствам і самім шукаць спонсараў, займацца гандлем ці ўвайсці ў склад філармоніі з захаваннем вашага ўставу. Калі вы просіце дзяржаўную датацыю, трэба выконваць пэўныя правілы. Зразумейце, што немэтазгодна аплочваць работу і вашага бухгалтара, і філарманічнага».

У канцы сустрэчы ён прапанаваў, каб на сходзе працоўны калектыв вырашыў, ці будзе ён уваходзіць у склад філармоніі, папрасіў гарадзкія ўлады адшукаць грошы на выплату работнікам капэлы зарплат за кастрычнік, а кіраўнікоў філармоніі пакінуць капэла, калі яны аб'яднаюцца, бягучы спонсарскі рахунак. Прысутныя пагадзіліся з гэтым.

А. Д.

ВАЙНА І ЛЮДЗІ

Армія Краёва

1 верасня 1939 году Германія напала на Польшчу. Ноччу 17 верасня ў Маскве наркам В. Молатаў перадаў польскаму паслу, што СССР знаходзіцца ў стане вайны з Польшчай, ранкам Чырвоная Армія перайшла граніцу... 30 кастрычніка 1939 году Заходняя Беларусь была ўключана ў склад СССР. Праз няпоўныя два гады, 22 чэрвеня 1941 году, немцы парушылі савецка-германскі пакт аб ненападзе і перайшлі граніцу СССР, да канца ліпеня 1941 году сілы вэрмахта акупіравалі амаль усю Беларусь.

Пад нямецкай акупацыяй тэрыторыя БССР была падзеленая наступным чынам: 1. Беласток, Горадня і Ваўкавыск — да «бецырк Беласток» у складзе Прусіі. 2. Берасце, Кобрын, Пінск, Мазыр, Рэчыца — да Гэбітскамісарыяту «Украіна». 3. Астравец — да Гэбітскамісарыяту «Летува». 4. Полацк, Віцебск, Ворша, Магілёў, Бабруйск, Гомель — да зоны армейскай акупацыі (тыл арміі «Цэнтр»). 5. Ліда, Слонім, Ганцавічы, Баранавічы, Слуцк, Глыбокае, Наваградск, Вілейка, Менск, Барысаў — да Гэбітскамісарыяту «Беларусь».

Польскае падполле, — нагадаем, Польшча знаходзілася ў стане вайны як з Германіяй, так і з СССР, — пад нямецкай акупацыяй дзейнічала ў Заходняй Беларусі ў форме чатырох акругаў Арміі Краёвай — Віленскай, Беластоцкай, Палескай і Наваградзкай — якія адпавядалі чатыром даваенным ваяводствам. Армія Краёва была створаная загадам прэм'ера лонданскага эміграцыйнага ўраду гэнэрала Ул. Сікорскага 14 лютага 1942 году і афіцыйна існавала да 9 студзеня 1945 году...

1. Восень 1939 — вясна 1942.

Занятая Чырвонай Арміяй тэрыторыя Заходняй Беларусі ажно да 22 чэрвеня 1941 года разглядалася савецкімі ўладамі як асобная зона. Напрыклад, старая асавецка-польская мяжа фактычна праіснавала да пачатку вайны з немцамі, на праезд

патрабаваўся пропуск і г. д. Арганізаваныя ў верасні-кастрычніку 1939 году «часовыя ўпраўленні» пасля выбараў у Народны Сход былі зліквідаваны, а іх месца занялі Саветы (5 вобласцяў, 101 раён), пры гэтым падаўляючую большасць у сістэме партыйна-дзяржаўнай улады мелі спецыяльна падобраныя ЦК КП (б) Б выхадцы з Усходняе Беларусі.

Ліквідацыя старога польскага апарата ўскладалася на НКВД, апроч таго, рэпрэсіям падлягалі польская інтэлігенцыя, «буржуазна-кулацкія» элементы. Агулам на ўсход пасля 17 верасня 1939 году было вывезена з новадалучаных да СССР абшараў больш 1 млн. чалавек. З іх з Заходняй Беларусі — каля 300 тысяч чалавек; таксама трэба ўлічваць забітых у першыя дні, арыштаваных і расстраляных у турмах — разам 35—40 тысяч чалавек.

Аднак арганізаванага адпору з боку палякаў гэты тэрор не сустрэў, асобныя акцыі разрозненых атрадаў з афіцэраў і жаўнераў польскай арміі, КОП-аўцаў («корпус охроны пограніча» — аўт.), уцекачоў ад раскулачвання і вывазу былі рэдкімі і хаатычнымі (напад на Скідаль летам 1940 году).

Пасля нападу немцаў на СССР першыя месяцы ўся ўлада належала выключна вэрмахту. Толькі 17 ліпеня 1941 году А. Гітлер выдаў загад пра адміністрацыйны падзел занятых абшараў і арганізацыю цывільнай улады. Тылавая афіцэры вэрмахта, арганізуючы дапаможную паліцыю і апарат, выходзілі выключна з праграматычных меркаванняў, бягучых патрэбаў — зразумела, перавага аддавалася «пацярпелым ад большавізма», ведаючым нямецкую мову, лепш адукаваным і маючым патрэбныя навыкі.

З другога боку, сярод польскага насельніцтва былых «падсавецкіх» абшараў выказваліся нават сімпатыі

да немцаў. Так, у ліпені 1941 году кіраўніцтва ЗВЗ («зв'язэк валькі збройнай», папярэднік і асноўнае ядро АК — аўт.) атрымала ад высла-ных да Беластока агентаў звесткі, што палякі вітаюць немцаў як вызваліцеляў, ахвотна ідуць у адміністрацыю, у паліцыю, на працу да фабрыкаў і на чыгунку. ЗВЗ патрабавала ад свае агэнтуры ўзмацніць антынямецкую прапаганду, але сама менш да зімы 1942 году сітуацыя мянялася мала.

Да таго ж, працягваўся антыпольскі тэрор з боку СД і СС у цэнтральнай Польшчы, ды з боку нямецкіх і летувіскіх уладаў на Віленшчыне — палякі масава беглі ў «гэбітскамісарыят Беларусь», дзе знаходзіліся ў адноснай бяспецы.

«На Беластоцчыне амаль усе адміністрацыйныя пляцоўкі ў руках палякаў, — гаварылася ў рапарце Краёвай Дэлегатары лонданскага ўрада. — Акупант вяртае на працу тых, хто займалі гэтыя ж месцы да 1939 году. Да таго ж, адсутнасць беларускіх спецыялістаў проста вымушае немцаў прымяць палякаў...».

«Апарат у Горадні, — сьведчыць данясенне СД, — цалкам у руках палякаў. 72-асабовая служба парадку выключна польская...».

«У Вілейскім павеце, — пісаў пазней А. Калодка ў газэце «Зважай», — пры немцах можна было ўбачыць дзіўныя шылды накіталы «Постэрунк Польскей Поліцыі Панытвовой». У павятовых канторах, вясковых школах, паліцыі — кругом па-польску...».

«На беларускія абшары, — дакладвала разведка ЗВЗ восенню 1941 года, — вяртаюцца польскія землеўладальнікі пад аховай нямецкай жандармерыі. Гэта прыводзіць да канфліктаў з «хлопамі», ад якіх адбіраюць забраную ў калгас і зноў падзеленую пры немцах фальварачную зямлю, інвэнтар, коней і г. д. У навакольных Ліды дайшло да пратэстаў і сутычак, тады жандары застрэлілі некалькі дзесяткаў чалавек. Немцы робяць выгляд, быццам «вяртаюць Польшчу», такім спосабам ствараюць антаганізм паміж беларусамі і палякамі...».

Да канца 1941 году ЗВЗ і іншыя падпольныя польскія арганізацыі ў Заходняй Беларусі былі невялікія, буйных антынямецкіх акцый практычна не ажыццяўлялі, — зрэшты, слаба выглядала і савецкая партызанка, — але шырокі ўдзел палякаў у нямецкіх структурах ствараў спрыяльныя магчымасці ў будучым. Гэта разумелі ў СД гэнэрала К. Зэнэра і апараче прызначанага гаўляйтэрам ГК «Беларусь» В. Кубэ: калі першыя два месяцы чалавека расстрэльвалі па даносу «гэрт офіцэр, тэн чловек то большэвік!» — так загінула шмат настаўнікаў, гаспадароў і г. д. — то ад верасня цывільная адміністрацыя і СД пачалі кантраляваць даносы і нават былі асобныя выпадкі, калі расстрэльвалі ўжо даносчыкаў; дзеля справядлівасці трэба сказаць, спасылаючыся на тагачаснага беларускага дзеяча І. Касяка, што «беларусы плацілі палякам той самай манетай»... Пазіцыі беларусаў сталі ўзмацняцца пасля 22 кастрычніка 1941 году, калі загадам В. Кубэ была створаная «Беларуская Народная Самапомач» на чале з д-рам І. Ермачэнкам. Афіцыйна гэта была толькі культурна-асветніцкая і гаспадарчая арганізацыя, але немцы абавіраліся на БНС таксама ў кадравай палітыцы, а з пачаткам 1942 году ўпаўнаважаныя БНС па васьмі акругах ГК «Беларусь» атрымалі права фарміраваць «беларускую самаахову» альбо дапаможную паліцыю, якая праз кароткі час налічвала 25 тысяч чалавек.

Першыя мэтанакіраваныя антыпольскія акцыі немцаў прыпадаюць на восень 1941 году, аднак г. зв. «Поленакціон» пачалася летам 1942 году — мэтай яе было поўнае ачышчэнне апарату і паліцыі ад палякаў. Менавіта пад час гэтай акцыі былі

праведзеныя масавыя арышты і расстрэлы палякаў у Лідзе, Слоніме, Наваградку, Баранавічах. Аднак пажаданых вынікаў «Поленакціон» не прынесла: па-першае, калі немцы на працягу 1942 году, напрыклад, у Слонімскай акрузе звольнілі са службы больш 1 тысячы палякаў, то адначасова больш 500 чалавек склалі заявы, што яны толькі «запісаныя палякамі» беларусы. Па-другое, антыпольскі тэрор прывёў да масавых уцёкаў палякаў у лес і паўстаньня першых рэгулярных атрадаў АК, распачаўшых узброеныя напады на нямецкія і паліцэйскія (галоўным чынам, летувіскія ды ўкраінскія — аўт.) пастарункі, так званая «акцыя на зброю».

Да лета 1942 году АК утварыла на абшарах Заходняе Беларусі чатыры Акрывовыя камэндатуры. Найбольш моцныя і найлепш узброеныя структуры АК былі створаныя ў Віленскай і асабліва Наваградзкай акругах.

II. АК, савецкая партызанка і акупанты.

Савецкі партызанскі рух на Беларусі арганізоўваўся паводле дырэктывы ЦК КП(б)Б ад 29 чэрвеня 1941 году. Нагадаем, што немцы ўжо былі тады ў Менску. На Усходняй Беларусі было пакінута каля 1,3 тысячы камуністаў і 5 тысяч камсамольцаў для падпольнай работы. Разам з «окружэнцамі» Чырвонай Арміі партызанскія атрады восенню 1941 году лічылі больш 12 тысяч чалавек. Аднак да зімы 1941/42 гг. гэтая «аматарская» партызанка была ў асноўным падаўленая немцамі.

Новы этап пачаўся вясной 1942 году. 20 сакавіка была створаная «северо-западнай оперативная группа ЦК КП(б)Б», якая супрацоўнічала са штабамі 3-й і 4-й Ударных Армій Калінінскага Фронту. 30 мая 1942 году пры Галоўным Камандаванні Чырвонай Арміі ўзнік Цэнтральны штаб партызанскага руху на чале з першым сакратаром ЦК КП(б)Б П. Панамерэнкам, а з верасня дзейнічаў яго пададдзел — Беларускі штаб партызанскага руху на чале з другім сакратаром ЦК КП(б)Б П. Калініным. Савецкае камандаванне бралася за партызанскую вайну паважна: за два наступныя гады ў нямецкі тыл перакінулі больш 13 тысяч афіцэраў і інструктараў, 150 радыёстанцый, 60 тысяч вінтовак, 20 тысяч кулямэтаў і аўтаматаў, 100 млн. набояў, 400 т выбуховых рэчываў, сотні мінамэтаў і гарматаў — узбраенне на дзесяць (!) пяхотных дывізій...

А немцы вясной 1942 году дапусцілі два рашаючыя пралікі. Па-першае, выдалі загад адпушчаным на гаспадарку савецкім ваеннапалонным вярнуцца назад у лягеры, па-другое, пачалі примусовы вываз моладзі на работы ў Германію. Па словах саміх жа афіцэраў СС, «вярбоўка» нагадвала «паляванне на неграў часоў гандлю рабамі»...

Нічога дзіўнага, што шэрагі савецкай партызанкі імкліва раслі і на канец 1942 году яна налічвала 56,6 тысяч чалавек, з іх большасць у «армейскай зоне» ды 11 тыс. у ГК «Беларусь». Тут трэба ўдакладніць, што партызанскі рух разгортваўся ў напрамку «ўсход — захад», а на тэрыторыі ГК «Беларусь» савецкія партызаны групуваліся ў асноўным у лясх пад Слуцкам і Барысавам, гэта значыць, на абшарах БССР да 1939 году; тэрыторыя ж «былой Польшчы» была «запартызаненая» па-ранейшаму слаба. Калі ва Усходняй Беларусі на 10 тыс. жыхароў прыпадала 140—150 партызанаў, то ў Заходняй — толькі 20—22... Таму з вясны 1942 году нямецкая разведка ўсё часцей стала адзначаць факты ня толькі кантактаў, але й супрацоўніцтва «саветаў» і АК на захадзел ГК «Беларусь».

(Працяг будзе).

Мэмарыяльная шыльда

Ёсць страты, якія нельга папоўніць. Такім чалавекам для Горадні і для ўсяго адраджэнскага руху на Беларусі быў Міхась Аляксандравіч Ткачоў. Не знайшлося адпаведнай замены Міхасю Ткачову ў гісторыка-культурным клябе «Паходня», які ён стварыў, меўшы пры гэтым процьму непрыемнасцяў ад гарадзкіх уладаў, і асабліва ад унівэрсітэцкіх, дзе працаваў, меўшы вучоную ступень доктара гістарычных навук. Няма яму раўнацэннай замены і ў Беларускай Сацыял-дэмакратычнай Грамадзе, якую таксама адрадіў М. Ткачоў і быў яе першым старшынёй, хоць Грамада і аб'яднала лепшых прадстаўнікоў нацыянальнай інтэлігенцыі Беларусі.

Ня хочацца гаварыць аб гэтым чалавеку ў мінулым часе, але 1992 год быў вельмі цяжкім, і страцілі мы ня толькі Ткачова, а і Аляксея Нічыпаравіча Карпюка, а крыху раней — акадэміка Ю. М. Астроўскага. І сёння, калі над нашай незалежнасцю зноў навесілі хмары, яшчэ больш хочацца бачыць гэтыя постаці сярод жывых.

Да Міхася Ткачова, як да бацькі, ішла па парадку моладзь, людзі сталага ўзросту, хоць за многіх з іх ён быў малодшы, бо было яму ўсяго 50 год. Уроств — для дзеянняў, для здзяйснення задумак, тым больш, што ўжо крыху разв'язаліся рукі, зьявіліся магчымасці зрабіць як мага болей для Беларусі, для яе дзяржаўнасці.

Шлях да незалежнасці, да вольнага і замомнага жыцця яшчэ такі доўгі і нялёгкі, таму нам, яго нашчадкам, аднадушчам, трэба аддаць належнае памяці гэтага чалавека. Бо людзі, якія прыдуць пасля нас і будуць жыць

у незалежнай і вольнай дзяржаве, павінны ведаць духоўных лідэраў нацыі, якія свой талент, частку свайго жыцця паклалі за адраджэнне Бацькаўшчыны.

У Мсьціслаўлі, на радзіме Ткачова, адкрыта мэмарыяльная дошка, у гонар слаўтага земляка названа адна з вуліц. Мясцовыя ўлады паклапаціліся і ўшанавалі памяць да дня Незалежнасці 27 ліпеня.

Гарадзенская філія БСДГ паведамляе грамадзкасці, што адкрыццё памятнай дошкі М. Ткачову адбудзецца 31 кастрычніка а 13 гадзіне па праспекту Будаўнікоў, 27, дзе жыві М. А. Ткачоў. Ушанаванне памяці ў Горадні будзе зроблена на сродкі грамадзкасці. Намаганні Гарадзенскай філіі БСДГ па ўшанаванню памяці былі падтрыманы намеснікам старшыні гарвыканкама Мілінкевічам А. У., начальнікам камунальнай гаспадаркі горада Шпакам В. Л., выкладчыкамі унівэрсітэта.

Першымі на зварот БСДГ адгукнуліся і пералічылі пасільную суму грошай: НВП «Вэктар», МП «Дзежыц», МП «Васілёк», вабласное аддзяленне Беларускага фонду культуры, прафсаюз прадпрыемстваў «Ліга», удзельнікі міжнароднай канфэрэнцыі Рым-IV Янка Запруднік і Вітаўт Кіпель, прадпрыемствы Ігар Сьмірноў, адвакат М. І. Хвасеня і многія іншыя. Шчыра ўдзячна ўсім людзям, якія непасрэдна прычыніліся да гэтай высакароднай справы.

Хацелася б, каб гэтая дошка была ўстаноўлена і ва ўнівэрсітэце, дзе доўгі час працаваў М. Ткачоў, дзе прайшлі найбольш плённыя для навукі гады. Можа, ўсё ж улады унівэрсітэта «поступяць прынцыпамі»?

Л. МАЦЮК.

ЛІТАРАТУРА. ПАДАРОЖЖЫ

Данута БІЧЭЛЬ

Конік гняды ў яблык
наворвае бульбу.

Якую капаю.

Якую не садзіла.

Думаю: — Божа мой, Божа...

Дні прападаюць у сьне.

Як бы жыла я прыгожа!

Конік ваіў бы мяне!

Як жа ты там да відзенька
зоркі згрызаеш з расы?
Косю мой, косю гнядзенькі,
зглумзаў мае дзьве сьлязы.

На здратаваным гасьцінцы
каля халодных магіл
яблык ў косі на сьпінцы
хай не закоцяцца ў пыл.

Лепшую долю з-пад пылу
выцягнуць можна было б...
Косю ты, косю мой мілы,
цёплыя губы і лоб.

13.09, 9.10.1993

Бонік

Рай наш бэтонны, чыгунны.
У тэлефоне — свой цэнзар.
Дзяцел тут стукае чуйны,
столь прадзяўбе, як цэбар.

Тхне ад савецкай Гародні,
лезе смурод ва ўсе дзіркі,
Бонік, худы і галодны,
зглумзаў з Друскенікаў ныркі.

Долю ж, як хлеба акраец,
не прывязеш з-за граніцы...
Ты мне паказваеш палец.
Я табе — хвігу ў спадніцы.

Што мы ад гадаў схавалі,
бач ты, аддай ім назад!...
Самі вы збанкрутавалі —
як беларускі ўрад!

Бульбу шарую на дранік.
Лепш ужо пальцы калечыць.
Зьявіцца лёсу выгнаньнік
з грошай, чым тут, халадэчы...

Выгляд ва ўсіх дурнаваты,
як у пабытым люстэрку...
Ды прыйдзе доктар стракаты —
і прынясе паўлітэрку!

Крытык ня кіне карыта,

дзікіх катоў сувязны...

Бонік — наш крытык!
Сутак хапае на сны.

Боніка мясам ня купіш —
перажыла ж усе ўлады,
бачыла лівер і кукіш,
пасткі, драгаты і прылады...

Лепшы той знак Задыяка,
хто табе ткнецца ў калені...
Бонік — найлепшы сабака.
Розум, душа і сумленьне.

Марыя 1991

Над галавою самотнай маці
сьвятых анёлаў бялючкіх крыльце.
Усё яе будзённае шчасьце
тваё імя асьвятляе — Марыя!

Марыя!
Тут, у зласьлівых навідавоку,
у іх няшчырасьці эйфарыі,
малітва нас выводзіць са змроку,
малітва да апякункі Марыі.

Марыя!
Страсае вецер зь ялін іголкай.
Бор аддаецца Тваёй абароне.
Твае бялючкія два анёлікі
цалуюць маці самотнай скроні...
19.09.1993

Восень

Вяжу сукенку на жыццё альбо на сьмерць.
Пакуль жывая — цепліцца надзея,
што нехта на мяне яе надзене...
Шчэ сілы ёсьць самой сябе разьдзець.

Пайшлі адсюль ніякія сябры.
Сьмерць не прыходзіць — ёй кутка ня маю.
У тым гаі галінак наламаю,
хай у камінку шэпчацца вятры.

Было і ўлетку горкай смакаты,
дзён-пустацьветаў, выдуманай цноты,
бяссоннай беспатольнай адзіноты...
Тут пастаю — пад абразом сьвятым.

26.09.1993

Так надакучыла...

Так надакучыла прыкідвацца дурніцаю.
Нару пакінула, дзе па закутках страх.
Умею задавольвацца драбніцаю.
Каб толькі рукі не трымаць па швах.

Прывыклі гнуць мяне галінкай ніцаю,
бяздумнай школьніцай у кут стаўляць,
глядзець, нібы сталіца на правінцыю,
абы пра што, але паразмаўляць...

26.09.1993

На карнавал у каралеўскую краіну, дзе на палях расьце ячмень

ЧАСТКА ЧАЦЬВЕРТАЯ: «СЬВІНАЎІСЬЦЕ»

1. Мост у горад.

Каб трапіць з порту й чыгуначнага
ваззалу ў места, трэба перасекчы
вузкае горла заліву. Моста ў горадзе
няма, а таму з аднаго берага на другі
курсуюць два невялічкіх квадратных
карабліка з кавалкам асфальтаванае
вуліцы на палубе. На зьдзіўленьне,
яны аказаліся бязплатнымі.

Да адплыцьця парому ўвечары
ў нас быў вольным цэлы дзень.
Пакінуўшы свае запlechнікі й інстру-
менты ў камэры захоўваньня, мы
паплылі на шпатыр па вузкіх вулках
мястэчка.

Ля касы пасярод заліва стаялі
сумнашэрыя вайскова-дэсантныя ка-
раблі. Пасьля развалу Варшаўскае
дамовы іх змрочныя паставы выглядалі
досыць недарэчна.

Вакol напружнага карабліка кру-
жыла процьма вялізных чайкаў, як
быццам з мэтай пацэліць белай
вільгацьцю ў згурбiўшыхся на палубе
безабаронных пасажыраў. Часам яны
былі досыць трапныя.

2. Дойчланд.

Сьвінаўісьце месціцца літаральна
на самае нямецкае мяжы. Але
ў параўнаньні з аблезлым асадніцкім
Шчэцінам горад дагледжаны. Пра
недалёкае мінулае сьведчаць адно
дрэнна абдзёртыя нямецкія надпісы
на франтонах дамоў і гатычныя
паставы кірхаў, ператвораных у кась-
цёлы.

Уздоўж прычалу пастаянна пра-
плываюць шыкоўныя яхты пад ня-
мецкімі й швэцкімі сьцягамі.

Каб ня блізкасьць мора, горад
нельга было б адрозьніць ад добра
памятаемых мною з далёкага дзя-
цінства Цосэна й Вэрнойхэна: пляц,
ратуша, кірха, вузкія крывыя вулкі,
якія промнямі разыходзяцца ў роз-
ныя бакі.

Адразу кідаюцца ў вочы рокеры на
дарагушчых BMW і «Кавасаках»,
а таксама вялікая колькасьць мужчы-
наў у шортах. Гэткае вясёлае жыццё
горада-курорта.

3. Індзейцы.

На цэнтральным пляцы расставілі
гукаўзмацняльную апаратуру й даста-
валі з футаралаў гітары лацінаамэры-
канскія індзейцы ў каларовых папонах
і чорных круглых капелюшах. З адчы-
неных вокнаў мансарды дома на-
супраць бухаў мясцовы рок-гурт. Усё
нагадвала пра канчатковую мэту
нашага падарожжа.

Але паслухаць імправізаваны кан-

цэрт у нас так і не атрымалася.

4. Іштад.

Мы завіталі на пошту, каб даслаць
факс нашаму сябру ў Данію —
маўляў, сустракай нас заўтра зранку.
Пакуль усе складалі тэкст, я вырашыў
канчаткова разабрацца ў квітках на
паром. «Памэранія», якая значылася
ў іх, ужо стаяла на прыстані.

Крамзоля, якая пазначала пункт
нашага прыбыцьця, ніяк не была
падобная на слова «Капэнгаген».

— Кася, можа, ты разьбярэшся,
што тут напісана, — я працягнуў ёй
блянк.

Калі я купляў квіткі ў Варшаве,
астатнія чакалі мяне, пасеўшы ў ску-
раныя фатэлі й гарталі рэкламныя
праспэкты кампаніі «Полфэріз».

— Гэта ж Іштад... У нас квіткі
ў Швэцыю!

5. Віза.

Быў якраз той выпадак, калі мы
павінны дзякаваць, што для нас як
жыхароў «дзікае» краіны пры ўезь-
дзе ў цывілізаваны сьвет існуе візавы
рэжым. Гэта прымушае цябе не «рас-
слабляцца», быць «на чакі», правя-
раць і пераправяраць усе паперы.

Паром на Капэнгаген адплывае на
паўгадзіны раней за «Памэранію».
Гэта быў апошні паром, якім мы
пасьпявалі б на свой канцэрт.

На марскім вакзале нас супакоілі.
Патрабавалася ўсяго толькі ў сем
гадзінаў, калі адчыніцца каса, дадаць
грошы й атрымаць даплату на паром
«Вілануў».

Але разьняволены шпатыр быў
сапсаваны. Мы хваляваліся, што нам
можа не хапіць квіткаў, бо...

6. Бежанцы.

У невяліччай чакальнай залі мы
ўбачылі жудасны натоўп. Гэта быў
апошні вечар, калі Данія бяз візаў
прымала бежанцаў з былой Югасла-
віі. Іх было вельмі шмат, у асноўным
кабеты з маленькімі дзецьмі й стоса-
мі валізаў. Увесь гэты вэрхал здымалі
хлопцы з дацкай тэлевізіі.

7. «Я дастаю

із шырокіх штанін...»

Малады памежнік доўга са зьдзіў-
леньнем разглядаў нашыя «чырвоныя
кніжыцы», пасьля чаго пачаў некуды
тэлефанаваць. Да адплыцьця парома
заставаліся лічаныя хвіліны, і ззаду
нас пачалі абурацца польскія мала-
дзёны-скаўты. Я штохвілінна паглядаў
на гадзіньнік.

Жаўнер добразычліва супакоіў:

— Не хвалойся, калі трэба будзе,

паром затрымаецца. Я проста ніяк не
магу зразумець, вы што — расейцы
альбо беларусы?

— Беларусы. Мы з Менска.

— Дык няўжо ў вас яшчэ дзейсныя
такія пашпарты?! — ён паказаў на
сярпаста-малаткастую вокладку.

— Самім сорамна, але што зро-
біш...

ЧАСТКА ПЯТАЯ: «ПАРОМ»

1. Традыцыя.

Кожны з нас ведаў, што на моры
існуе традыцыя — пад час адплыцьця
трэба разьвітацца з берагам. Мы ўсе
падніліся на верхнюю палубу.

Завурчалі магутныя рухавікі, і,
успеніўшы ваду каля прыстані, цяжкі
карабель пачаў павольна рухацца
ў бок мора. Ён мінуў порт, даўгую
штучную касу з маяком на самым
краю й выйшаў на адкрытую марскую
дарогу, да самага далягляду пазнача-
ную сьветлавымі маячкамі. Зьлева
мігцелі вагні нямецкага берагу.

2. Каюты.

Каюты, альбо кабіны, як кажуць
палякі, мы аплацілі ўжо на пароме.
Яны месціліся на другой палубе,
а таму былі другой (звычайнае)
клясы. Існуе яшчэ «люкс» — першая
палуба, і турыстычная кляса — дзесь-
ці каля ватэрлініі.

Пасьля цягніку яны нам падаліся
сапраўдным шыкам: сучасны душ,
ложкі, стол, даволі прасторна. Кожны
з асалодай па чарзе пастаяў пад
струмянём вады.

Паром аказаўся сапраўды шы-
коўным. Губляючыся на шматлікіх
забытыхых сходах, мы траплялі
ў начныя клюбкі й бары, фры шоп
і рэстаранцы. Паўсюль у калідорах
быў пасьцелены таўсьценны кілім.

3. Людзі.

Удалы старт

Чатыры гульні запар у адборачным
туры чэмпіянату Эўропы па гандболе
правяла ў манежы спорткомплекса «Уруч-
ча» зборная Беларусі. Вынік — дзьве
перамогі з лікам 43:14 і 31:22 над

«Нёман» збаўляе абароты

Захапіўшы лідэрства ў стартowych гуль-
нях адкрытага чэмпіянату Расеі ў групе
«Поўнач — Захад», гарадзенскі хакэйны
клуб «Нёман» нечакана прайграў у гась-
цяў хакэістам «Комінфаста» (Ніжні Арэс)

Бежанцы разьмеркаваліся па ўсім
караблі. Маленькія дзеці спалі на
стойках бараў, сталах, фатэлях. Побач
дымілі цыгаркамі звычайныя пасажы-
ры, пасмоктваючы піва й катэілі.
Людзі ўладкоўваліся спаць на канапах
у холе, на падлозе ў калідорах. Мы,
з-за нашых мокрых валасоў і бля-
шанкаў піва ў руках, выглядалі на
багаццяў. Гэта было досыць непры-
емнае становішча.

Пачаліся першыя знаёмствы. Лёня
Шырын прыцягнуў з сабой ужо
знаёмых нам індзейцаў і пачаў
сьпяваць пад гітару песьні «Песьня-
роў». Мы ўладкаваліся на падлозе
побач з рэстаранцамі. Нас абсели
сербы й два хлопцы-данійца. Ня
маючы магчымасьці добра паразмаў-
ляць (моўны бар'ер!), усе толькі
добразыхліва паглядалі адзін аднаму
ў вочы.

Але, хаця ніхто не абураўся, мы
ўсё ж бачылі, што перашкаджалі
спаць стомленым людзям, якія ўцяклі
ад вайны.

4. Адкрытае мора.

Перад сном цягнула на палубу.
Пераступаючы праз закінутыя ў пле-
ды целы, мы выйшлі наверх. Дзьмуў
халодны вецер.

Я заўсёды ўяўляў Балтыю, як
нешта падобнае на шашу Менск —
Вільня. На маё зьдзіўленьне нас
абкружалі толькі чорныя хвалі. Сьвя-
ціўся адно наш водны шлях. З жахам
уявіўся адкрыты акіян.

5. Гандлёвая гавань.

Калі мы прачнуліся зранку, наш
карабель павольна разварочваўся на
месцы. Сьвяціла сонца. Мы выйшлі на
палубу, і з усіх бакоў ўбачылі
сьпічастыя зялёныя дахі.

Гэта быў Капэнгаген.

(Працяг будзе).

гандбалістамі Балгарыі, нічыя са зборнай
Харватыі 23:23 і ў заключным паядынку
з фіналі таксама перамога.

Як на дэбют, гэты вынік можна лічыць
удалым. Але, каб трапіць у фінал
чэмпіянату кантынэнта, траціць ачкі болей
нельга.

Г. У.

у дзьвух гульнях 4:3 і 5:3. Няўдача пакуль
што не адбілася на турнірным становішчы
гарадзенцаў, але прайгрыш павінен на-
сцьярэжыць нашых хакэістаў, што лёгкіх
гульняў не бывае.

Г. У.

25, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

16.40. Літаратурны тэатр. «Не толькі пра каханне...» 17.10. Тэлебацанне-школа. 17.30. Навіны. 17.40. 18.05. Дакументальны фільм. 17.55. Дэзінн Прынёмання (Гр.). 18.15. «Над Немаман». Праграма на польскай мове (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Брэст). 19.10. Лідаўскі панарама (Гр.). 19.40. Што на свеце пачуваецца... 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. Пад купалам сусвету. 21.45. Спортны тэлеэкспресс. 22.05. «Фенікс». Маст. тэлефільм (Аўстраля). 1-я серыя. 23.05. НіКа. 23.20. Метра-ном.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 17.00. 20.00. Новыя. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Покостири, послушай. 8.40. Премьера худ. телесериала «Мелочи жизни». 21-я серія. 9.10. 15.15. Ассоциация детского телевидения. 9.35. Премьера документального фильма «Шаман». 10.00. Девичья песня. 10.15. Тема. 11.00. 14.00. Новыя (с субтитраваў). 11.20. 18.05. Гол. 14.25. Телемист. 15.40. Янтари-93. 16.00. Звездный час. 17.30. Палитра. 17.55. Документы и судьбы. 18.40. Это недели. 19.10. Как стать богатым. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. «Мелочи жизни». 21-я серія. 21.40. «Новая студия» представляет. 21.45. Монтаж. 0.25. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. Совершенно секретно. 9.10. Устами младенца. 9.40. Восстановление. 9.55. Срочно требуется... 10.55. Домашний экран. «Табур уходит в небо». 12.30. Мульти-путти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Дневной сеанс. «Когда зашел миндаль». 14.40. Премьера документального фильма «Испания с высоты птичьего полета». 1-я серія. 15.10. Бизнес в России. 15.40. Там-там новости. 15.55. Телегазета. 16.05. Трансэкспресс. 16.50. Спасение. 17.15. Дела кинорежиссера. 18.00. Театральный вечер. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Детские по понедельникам. «Лакс Страйк» представляет художественный фильм «Война конкурентов». 20.20. Хроно. 21.00. Без ретуши. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 23.35. Кинолегенды. «Унесенные ветром». Часть 1-я. 23.35. На белом фоне. 00.05. Ночной сеанс. «Кинопробы».

ПОЛЬША-I

17.05. Тележурнал для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Квант. 18.40. Право и бесправие. 18.55. Программа на вечер. 19.05. Комедийный сериал пр-ва США. 19.30. Театральный журнал. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Прямой эфир. 21.20. Телеаудит. П. Шварц. «Амадеус». Часть 2. 22.40. Минута. 23.00. Репортаж. 23.30. Печни кабары «Пирания». 00.00. Новыя. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.35. «Профессионал». Фильм пр-ва Польши. 02.20. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-II

16.00. Репортаж. 16.30. Приветствие. 16.35. Новые приключения. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Концерт. 17.40. Обзор кинохроники. 18.15. Польская кинохроника. 18.30. «Покорения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фильм. 21.00. «Молнии». Сериал пр-ва США. 21.30. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. «Репортаж». 23.00. Репортаж. 23.30. «Амадеус». Часть 2. 22.40. Минута. 23.00. Репортаж. 23.30. Печни кабары «Пирания». 00.00. Новыя. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.35. «Профессионал». Фильм пр-ва Польши. 02.20. Развлекательная программа.

26, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. 13.05. 17.45. Дак. фільм. 8.55. Тэлевізійная дошка аб'яў. 9.00. Тэлебацанне-школа. Прывітанне. 9.20. Клуб «Гуля-гуля». 9.45. Пасля юбілею. 10.30. Фенікс. Маст. тэлефільм. 1-я серія. 11.30. «Віртуозы». Масквы. Уладзімір Співак. 13.30. Навіны. 15.15. «Нова і Кі-том». 10.16. 15. Тэлебацанне — школа. Музыка. 2-гі клас. 16.30. Дашкоўныя выхаванне. 17.30. Навіны (з субдаперакладам). 18.00. Мы — беларусы, перадача 1-я цыкла «Беларусы ў Амерыцы». 18.25. Спадчына (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Віцебск). 19.10. Вязьні кінатэатра. Інфармацыйна-музычная праграма. (Гр.). 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Лада ОМС» прадставіць: «Салодкі ручай» Тэлесерыял. 22.40. НіКа. 22.55. Стоп-кадр. 23.15. Тэлевізійны Дом кіно.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 17.00. 20.00. Новыя. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Доминикова. 8.40. 13.40. Мульти-путти. 8.50. Премьера художественного телефильма «Просто Мария». 9.40. Наш музыкальный клуб. 10.20. Человек и закон. 11.00. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новыя (с субтитраваў). 11.20. «Обыкновенное чудо». Художественный телефильм. 1-я серія. 12.30. «Не стреляйте в белых лебедей». Художественный телефильм. 1-я серія. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Мир денег Адама Смита. 15.10. Блокот. 15.15. Дело. 15.25. Премьера многосерийного мультфильма «Приключения Тедди Распина». 15.50. Наш музыкальный клуб. 16.30. Между нами, девочками... 16.50. Технодром. 17.25. Цветы одного сада. 17.45. Документы и судьбы. 17.55. Азбука собственности. 18.05. «Просто Мария». 18.45. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Премьера художественного телефильма «В одной связке». 22.10. Музыка эфире. 00.05. На первенство мира по шахматам. 00.20. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Без ретуши. 11.05. Домашний экран. «Футе». 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Тишина № 9. 14.25. Шедеры из провинции. 15.00. Христианская программа. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансэкспресс. 17.00. Сказки для родителей. 17.30. Хроника национальной политики. 17.45. Телевечер. 18.35. «Экспонент» представляет. 18.45. Праздник каждый день. 19.00. Вести. 19.25. Домашний экран. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 235-я серія. 20.15. Антприза. 21.00. 22.35. Тихий дом. Часть 1-я и 2-я. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 23.40. Музыкальный экзмен.

ПОЛЬША-I

13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для детей. «Тик-так». 14.30. Образовательное телевидение. 14.35. Наша Балтика. 14.50. Кухня. 15.05. Клуб домашнего компьютера. 15.15. В кругу науки. 15.50. Счет математики. 16.00. Рисуй с нами. 16.15. Со знанием по жизни. 16.30. Двойтик. 16.50. Спектр. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Сенсация XXI века. 18.45. Опека кино. 18.55. Программа на вечер. 19.05. «Скор». Сериал пр-ва США. 19.30. Чрезвычайный пересчет. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Сейсмограф. 21.25. «Любит ли кто меня в этом доме?». Фильм пр-ва Польши. 22.30. Взято из жизни. 23.00. Страна Америка. 23.30. Всемирный день молодежи. 00.00. Вечерние новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. Необычные биографии. 01.05. После полуночи. 01.50. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-II

11.30. Английский язык в науке и технике. 11.45. Английский язык в экономике. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. Программа о животных. 12.45. Отчизна. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Флип и Флап». Комедия пр-ва США. 15.00. Специальная линия. 15.45. Документальный фильм. 16.30. Приветствие. 16.35. «Аннетта». Мультсериал. 17.00. Телемист. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Публицистическая программа. 17.35. Из краковского архива. 17.45. Отчизна. 17.55. А. Рубинштейн. 18.00. Католическая программа. 18.35. «Покорения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. Телеурир. 20.05. Документальный фильм. 21.00. Юбилей театра им. Словацкого в Кракове. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 23.00. «Боденское озеро». Фильм пр-ва Польши. 01.00. Панорама. 01.05. Художественный фильм.

27, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. 12.40. Дак. фільм. 9.00. Тэлебацанне — школа. Музыка. 2-гі клас. 9.15. «Лада ОМС» прадставіць: «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 10.10. Мотобол. 10.30. Студія «Тэлесерыял». 11.25. «Пачатак невядомага стагоддзя». Маст. фільм. 16.30. Відэма-нявідзана. 17.30. Навіны (з субдаперакладам). 17.40. Тэлеаудит «Пошук». 18.00. Дэзінн Прынёмання (Гр.). 18.10. «Гарадніца». Літаратурна-мастацкая праграма (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Гомель). 19.10. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крок». 19.40. Гаспадар. 20.25. Фільм-канцэрт. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 22.40. НіКа. 22.55. «Зоркі» на экране. Маст. фільм. «Іспанская актрыса для рускага міністра» з удзелам А. Джыгараханяна, Л. Кураўлева, Н. Фадзеевай, С. Ніканенкі.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 17.00. 20.00. Новыя. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Сорока. 8.40. Премьера художественного телефильма «Просто Мария». 9.30. Торговый мост. 10.00. Праздник на горе Маковец. 10.20. Записки для души (Киев). 10.50. 01.05. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новыя (с субтитраваў). 11.20. «Обыкновенное чудо». Художественный телефильм. 2-я серія. 12.30. «Не стреляйте в белых лебедей». Художественный телефильм. 2-я серія. 13.35. Премьера документального фильма «Жить по-чужому». 14.25. Телемист. 15.10. Блокот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Распина». 15.40. Музограф. 16.00. К Дню независимости республики. «Туркменстан на пути обновления». 17.25. В эфире межгосударственной телерадиокомпания «Мир». «Здравствуйте, это я!». 17.50. Документы и судьбы. 18.00. «Просто Мария». 18.55. 20.40. Общественное мнение. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.55. Авторская программа Э. Язаноу. Загада Л. Ю. Б. 21.55. Открытие XI Международного фестиваля телепрограмм и фильмов. 23.35. Помоги себе сам. 00.05. МТУ.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Кабары «Океанска». 9.10. Поехали. 9.20. Пигмалион. 9.50. Ретро-шлягер. 10.20. Белая ворона. 11.05. Домашний экран. 11.55. Пилигрим. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Шарман-шоу. 14.55. Телегазета. 15.00. Соседи по планете. 15.30. Там-там новости. 15.45. Минирет. 16.15. «Памятники Коканда». Документальный телефильм. 16.25. Трансэкспресс. 16.55. Дисней по пятницам. «Открытие студии Дисней во Флориде». 1-я серія. 17.45. Звездный дождь. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера тележурнала. «Семь дней после убийства». 21.00. «К-2» представляет. Знай наших. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Вечерний салон. 00.05. Ночной сеанс. «Порох».

ПОЛЬША-I

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новыя. 10.10. Программа дня.

стевный телефильм. «Санта-Барбара». 235-я серія. 11.55. Антприза. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Кинопоэзия. «Леша». 14.50. В Гомель за русским романом. 15.20. Сигнал. 15.35. Там-там новости. 16.15. Студия «Рост». 16.45. Трансэкспресс. 17.30. Русская виза. 18.00. Ваше право. 18.15. Манера. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 236-я серія. 20.15. Клуб. 21.00. Зал ожидания. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. «Ностальгия» — музыка всех поколений. 23.05. Экран криминальных сообщений. 23.35. Кинолегенды. «Унесенные ветром». Часть 2-я.

ПОЛЬША-II

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новыя. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.35. Поговорим о детях. 11.00. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 11.50. Таком мир. 12.15. Клуб хорошей книги. 12.30. Путешествие на окраины. 13.00. Новыя. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Английский язык в экономике. 14.40. На границе искусства. 14.45. Документальный фильм. 15.05. Лексикон искусства. 15.15. Театр ситуации. 15.35. Лексикон искусства. 15.45. О последнем суде. 15.55. Образы Я. Матейки. 16.10. Наследство. 16.15. Документальный фильм. 16.45. Плакаты, плакаты. 16.50. Какая школа? 16.55. Программа дня. 17.05. Программа для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Экологический журнал. 18.40. Культурно-публицистическая программа. 19.05. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 22.05. Репортаж. 22.00. Новыя. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Верная река». Фильм пр-ва Польши. 02.50. Программа Г. Васильевской.

ПОЛЬША-II

8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.05. Местная программа. 9.40. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Японии. 10.05. Студия второй программы. 10.15. «Покорения». Сериал пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.10. Английский язык для детей. 11.30. Французский язык. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. Спортивная студия. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 14.55. Концерт. 16.30. Приветствие. 16.35. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Италии. 17.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 22.40. НіКа. 22.55. «Зоркі» на экране. Маст. фільм. «Іспанская актрыса для рускага міністра» з удзелам А. Джыгараханяна, Л. Кураўлева, Н. Фадзеевай, С. Ніканенкі.

ПОЛЬША-II

8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.05. Местная программа. 9.40. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Японии. 10.05. Студия второй программы. 10.15. «Покорения». Сериал пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.10. Английский язык для детей. 11.30. Французский язык. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. Спортивная студия. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 14.55. Концерт. 16.30. Приветствие. 16.35. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Италии. 17.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 22.40. НіКа. 22.55. «Зоркі» на экране. Маст. фільм. «Іспанская актрыса для рускага міністра» з удзелам А. Джыгараханяна, Л. Кураўлева, Н. Фадзеевай, С. Ніканенкі.

28, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. 11.40. Фільм-канцэрт. 9.15. «Лада ОМС» прадставіць: «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 10.10. Карамболь. 10.40. Студія «Тэлесерыял». 12.10. «Візіт да Ван Гога». Маст. фільм. 13.30. Навіны. 17.00. Тэлебацанне — школа. Гісторыя Беларусі. 17.30. Навіны (з субдаперакладам). 17.40. Дак. фільм. 18.00. Тэлеаудит «Гр.». 18.25. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Гродна). 19.10. Зачытайце мае пісьмы. 19.15. «Надзея». Пра чалавечнасць, пачуванне і міласэрнасць. (Гр.). 19.50. Пазіцыя урада. 20.05. Маст. фільм. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 22.40. НіКа. 22.55. «Зоркі» на экране. Маст. фільм. «Іспанская актрыса для рускага міністра» з удзелам А. Джыгараханяна, Л. Кураўлева, Н. Фадзеевай, С. Ніканенкі.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 20.00. 23.15. Новыя. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Премьера документального фильма «Виктория. Автопортрет». 8.35. Премьера художественного телефильма «Просто Мария». 9.25. В мире животных (с субтитраваў). 10.05. 16.40. ... До 16 и старше. 10.50. 01.10. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новыя (с субтитраваў). 11.20. «Обыкновенное чудо». Художественный телефильм. 1-я серія. 12.30. «Не стреляйте в белых лебедей». Художественный телефильм. 1-я серія. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Мир денег Адама Смита. 15.10. Блокот. 15.15. Дело. 15.25. Премьера многосерийного мультфильма «Приключения Тедди Распина». 15.50. Наш музыкальный клуб. 16.30. Между нами, девочками... 16.50. Технодром. 17.25. Цветы одного сада. 17.45. Документы и судьбы. 17.55. Азбука собственности. 18.05. «Просто Мария». 18.45. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Премьера художественного телефильма «В одной связке». 22.10. Музыка эфире. 00.05. На первенство мира по шахматам. 00.20. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. Салодкі ручай. 9.10. Поехали. 9.20. «К-2» представляет. Золотой орел. 10.15. Болельщик. 10.50. Домашний экран. Художественный телефильм. «Санта-Барбара». 236-я серія. 11.40. Дурная Хиль. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Спасение 911. 14.20. Мульти-путти. 14.30. Виниловые джунгли. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансэкспресс. 16.55. Телегазета. 17.00. Человек дела. 17.30. М-трест. 17.45. Программа «45». 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 237-я серія. 20.25. Рек-тайм. 20.55. «Экспонент» представляет. 21.00. Кабары «Океанска». 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Хранители истины. 23.10. «Макарада». Музыкально-развлекательная программа. 23.35. Новый иллюзион. 00.05. Короче...

ПОЛЬША-I

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новыя. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.55. Поговорим о детях. 11.05. «Политические из Майямы». Сериал пр-ва США. 12.00. Четверть часа на экране. 12.15. Тележурнал. 12.40. Программа о малышах. 13.00. Новыя. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Программа для детей. 14.30. «Последний викинг». 15.25. Кинопрограмма. 15.40. Животные мира. 16.15. Через моря и льды. 16.35. Как быть молодым, красивым и богатым. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Телеурир. 18.45. Репорт. 18.55. Программа дня. 19.00. Документальный сериал. 19.30. Католический журнал. 19.40. Новыя. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Публицистический тележурнал. 21.20. «Политические из Майямы». Сериал пр-ва США. 22.15. Только в первой программе. 23.00. Тележурнал. 23.25. Пегас. 00.00. Хозяйственные новости. 00.20. Горячая линия. 00.35. «Красная империя». Документальный сериал. 01.30. Это люблю.

ПОЛЬША-II

8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.10. Местная программа. 9.40. «Кот в сапогах». Мультсериал. 10.05. Студия второй программы. 10.15. «Покорения». Сериал пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.05. Фильм на английском языке. 11.35. Фильм на французском языке. 12.00. Панорама. 12.05. Культурно-публицистическая программа. 12.15. «Марафон трезвости. 14.05. «Дуплекс». Фильм на французском языке. 15.30. Культурно-публицистическая программа. 16.30. Приветствие. 16.35. «Кот в сапогах». Мультсериал. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.35. Мульти-путти. 17.55. В тени Кремля. 18.30. «Покорения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Национальные меньшинства. 21.00. Фестиваль. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Декалог. 23.10. «Мужчины». Фильм пр-ва ФРГ. 00.45. Фестивальная студия. 01.00. Панорама. 01.05. Арт-ночь.

29, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Маналяг з адступленнем». Дак. тэлефільм. 8.55. Тэлевізійная дошка аб'яў. 9.00. Тэлебацанне — школа. Гісторыя Беларусі. 9.30. «Лада ОМС» прадставіць: «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 10.25. Футбол. Кубак Беларусі. 1/2 фінала. «Дынама» (Брэст) — «Дынама» (Мінск). 12.00. Пазіцыя урада. 12.15. «У небе «Начныя ведзьмы». Маст. фільм. 13.30. Навіны. 16.40. «ПіК» прадставіць... 17.30. Навіны (з субдаперакладам). 17.40. «Беларусы ў зоры». Дак. тэлефільм. 17.55. Дэзінн Прынёмання (Гр.). 18.05. «Толькі па пятніцах». Інфармацыйна-публицистическая праграма (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Магілёў). 19.10. «Гарадніца». Літаратурна-мастацкая праграма (Гр.). 19.40. Гаспадар. 20.25. Фільм-канцэрт. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 22.40. НіКа. 22.55. «Зоркі» на экране. Маст. фільм. «Іспанская актрыса для рускага міністра» з удзелам А. Джыгараханяна, Л. Кураўлева, Н. Фадзеевай, С. Ніканенкі.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00. 8.00. 17.00. 20.00. 23.00. Новыя. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Олеса и компания. 8.50. Мультфильмы. 9.30. Клуб путешественников (с субтитраваў). 1

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Рынак новы,
але без прыбіральні

Новы рынак у раёне пасёлка Паўднёвы найбольш уражае колькасцю людзей. Яшчэ раз пераконваемся ў тым, што самае галоўнае і значнае для нашых людзей у жыцці — гэта рынак. Асабліва ў суботу складалася такое ўражанне, што ці ня кожны гарадзенец быў там. Перапоўненыя аўтобусы, маршрутныя таксоўкі, уласныя аўтамабілі, іншыя дабіраліся пехатой.

Дарэчы, рынак як сьлед яшчэ не падрыхтаваны. Не паўсюдна заасфальтаваны пляцоўкі, няма абяцанай крытай павеці і ўжо зусім прыкра, на што вельмі скардзяцца гандляры — не зрабілі нават прыбіральні. Карацей, ізной па-савецку: абы хутчэй...

Стала зусім ціха і нешматлюдна на старым рынку па вул. Антонова. Тут зараз гандлююць толькі сельгаспрадуктамі. Дарэчы, пасля апошняй падвышкі цэнаў на мяса ў крамах пакупнікоў на рынку стала значна болей. Аднак, напэўна, гэта ненадоўга. Цэны растуць.

Цэны на некаторыя харчовыя тавары на гарадзенскім Цэнтральным калгасным рынку ў мінулыя выхадныя:

Сьвініна, 1 кг — 1800—5000 руб.

Вэнджаніна, 1 кг — ад 2000 да 10000 руб.

Шынкі, 1 кг — ад 2000 да 6000 руб.

Бараніна, 1 кг — 2500—3500 руб.

Яйкі, дзесятак — 1000 руб.

Куры, 1 шт. — 6000 руб.

Качкі, 1 шт. — 5500 руб.

Тлушч сьвіны, 1 кг — 1800 руб.

Сала салёнае, 1 кг — 3500 руб.

Масла, 1 кг — 2800 руб.

Сыр «Расейскі», 1 кг — 2500 руб.

Алей, 1 л — 3000—3500 руб.

Вінаград, 1 кг — 1000—1200 руб.

Бананы, 1 шт. — 450 руб.

Дыня, 1 кг — 1600 руб.

Кыш, 1 шт. — 1600 руб.

Мандарыны, 1 кг — 5000 руб.

Бульба, 1 кг — 80 руб.

Гуркі, 1 кг — 1500 руб.

Цыбуля, 1 кг — 250 руб.

Часнык, 1 кг — 2000 руб.

Перац, 1 кг — 1500 руб.

Памідоры, 1 кг — 600 руб.

Яблыкі, 1 кг — 70—120 руб.

Грушы, 1 кг — 250—300 руб.

Кавун, 1 кг — 400 руб.

Цукар, 1 кг — 1500 руб.

Мёд, 1 кг — 10000 руб.

Разынкі, 1 кг — 3500 руб.

Гаралка, 1 бут. — 3600 руб.

Далёр ЗША — 3100—3300 руб.

М. ЖЫЛЕУСКАЯ.

Фотаграфаванне А. УЛАДСЕВІЧ.

Сэзон сканчаецца, а «Нёман» толькі пачынае шукаць сваю гульню

Чарговая гульня «Нёмана» з віцебскім «Кіма» — які займае зараз трэці радок у турнірнай табліцы чэмпіянату Беларусі, не дала канчатковага адказу на галоўнае пытаньне: ці дапамаглі зьмены ў кіраўніцтве і складзе гульцоў каманды пераадолець крызіс, які адчувальна зацягнуўся.

Упершыню прыкметна амалоджаную каманду вывёў на гульню новы капітан С. Гурэнка. Першы тайм прайшоў у нецікавай гульні з прыкметнай перавагай віцебчан, якія не давалі часу сумаваць брамніку гарадзенцаў А. Рыбаку. На 1-й хвіліне Э. Дземенкавец пацьвердзіў рэпутацыю гульца з «гарматным» ударам. На шчасьце Рыбака мяч, дасланы з 20 мэтраў, толькі коўзнуў па перакладзіне. Бадай гэта быў адзіны момант, які заслгоўваў увагі. У дзеяньнях жа гарадзенцаў праглядалася нейкая інэртнасьць і бязвыходнасьць.

Другая палова гульні прайшла больш жвава і цікава. У сярэдзіне тайма гарадзенцы нават хвіліна на 10 прыціснулі «кімаўцаў» да ўласнай брамы, але сур'ёзных пагроз для супернікаў не стварылі.

Нягледзячы на нічыю, «Нёман» часам паказваў сваю былую гульню. Апошняе вельмі абнадзейвала, бо гэтая канчатковая мяжа абароны была амаль пастаянным зубным болем трэнэраў гарадзенцаў.

Таму, улічваючы страту на працягу месяца амаль усіх гульцоў атакі, якія зараз выступаюць за «Кардан-Флаер» і ў сувязі з гэтым і кароткую лаўку запасных, гэты вынік можна занесць у актыў В. Яначкіна.

Будзем аб'ектыўнымі: лепшыя гадзі С. Карозы, Ю. Мазурчыка і нават знакамітага С. Саладоўнікава — ззаду. Апошні мог бы яшчэ дапамагчы сваёй камандзе. Шкада, калі гэты таленавіты

нападаючы — цэлая эпоха ў гарадзенскім футболе — назаўсёды бразнуў дзвюрыма... Але не будзем рабіць пасьпешных вынікаў, бо ўся тройка «вэтэранаў» дагэтуль лічыцца ў складзе «Нёмана».

Пакуль жа В. Яначкін шукае гульню, спрабуе новых гульцоў. Вось і ў апошняй гульні на «пал'яне» з'явіліся дэбютанты, выхаваныя гарадзенскага футбола Б. Коцін, А. Гусак і футбаліст юнацкай зборнай П. Пузына, які раней толькі эпизодычна выходзіў на поле.

Наперадзе гульня з лідэрам — менскім «Дынама», на шчасьлівым для гарадзенцаў стадыёне...

Г. СЫСОЯ.

Прыём пераводаў прыпынены

Зусім нядаўна аддзяленьні сувязі Горадні пачалі прымаць грашовыя пераводы для перасылкі іх у некаторыя краіны СНД. Приватныя асобы мелі магчымасьць накіраваць у Расею, Таджыкістан, Кыргызстан, Туркменістан, Украіну — да 5000 рублёў, а ў Казахстан — нават да 10 000. Але з 16 кастрычніка, згодна ўрадавай тэлеграме, якую атрымалі ўсе паштовыя аддзяленьні, прыём пераводаў ад прыватных асоб прыпыняецца да асобнага распарадкаваньня. Пэнсіі і аліменты пакуль можна накіраваць без абмежаваньняў.

Д. А.

Што вам падкажа Поўня?

25—31 кастрычніка

ПАНЫДЗЕЛАК. Дзень больш нейтральны. Рабіце справы, раней пачатыя, а галоўнага і важнага лепш не пачынаць. Поўня ў Рыбах: значыць, нешта адкладаецца або затрымліваецца. Адносіны будуюцца на пачуццях і перажываньнях. Карысна прымаць ванны з валер'янай і рамонкам. Не злуйцеся і не давайце волю дрэнным эмоцыям. Зьвярніце ўвагу на блізкіх і сям'ю. Сустрэчы з сябрамі лепш адкласыць.

АУТОРАК. Парадуе добрымі адносінамі з сябрамі і калегамі. Удавымі могуць стаць камандыроўкі і падарожжы. Наładзяцца справы ў бізнэсе. Аднак трэба мець сур'ёзны і пэўны разлік. ІЛЬВАМ раім пасачыць за здароўем. Другая палова дня ня вельмі спрыяльная для адказных мэрапрыемстваў.

СЕРАДА. Нікога важнага не рабіце, бо чакаюць страты і няўдачы. Не заключайце дамоў, не падпісвайце грашовыя дакумэнты. Не ўступаць у спрэчкі і канфлікты. Зьвярніце ўвагу на сны, асабліва гэта датычыцца РАКАУ і РЫБАУ. Добры перыяд для пачатку дыеты й галаданьня. Старыя людзі могуць уступаць у канфлікты: не крыўдуйце. АВЕНЫ і ЛУЧНІКІ рызыкуюць падпісаць адносіны з блізкімі і сябрамі. Лепш не выяжджаць у гэты дзень у дарогу.

ЧАЦЬВЕР. Агрэсія гэтага дня не спрыяе добрай адчуваньню й чыніць перашкоды. РЫБЫ, РАКІ і ПАННЫ, зьвярніце ўвагу на здароўе: страўнікі і ныркі прыносяць непрыемнасьці. АВЕНУ і ІЛЬВУ трэба адмовіцца ад заключэньня кантрактаў, адкладзіце акцыю куплі-продажу. Магчымы непаразуменьні ў доме і на працы. У гэты дзень не барыце шлюбу і адкладзіце «камурныя» справы. Не сьпяшаіцеся наперад, а лепш вярніцеся назад і падвядзіце вынікі зробленага.

ПЯТНІЦА. Дзень ня вельмі спрыяльны. Старайцеся не пераацэньваць свае магчымасьці. ЦЯЛЕЦ мусіць пасачыць за сваімі словамі, ня трэба прымаць важных рашэньняў. РАК рызыкуе трапіць на вуду, якую паставіць хлусьлівы злосьнік. ПАНЬНЕ трэба асьцерагацца ў працы з грашыма і дакумэнтамі. РЫБЫ адчуваюць стомленасьць і нежаданьне працаваць. Чыноўнікі і бюракраты пэўна «кадфутболяць» вашыя дакумэнты, і справы прыпыняцца.

СУБОТА. Адмоўцеся ад дзелавых сустрэч і прыняцьця важных рашэньняў. Асьцерагайцеся траўм і аварыяў. Дыета і галаданьне дапамогуць мець добры настрой. Могуць быць крадзяжы і падмамы. Лепш заняцца хатнімі справамі і дзецямі. РАКУ будзе лепш заняцца кулінарнымі справамі і згатаваць нешта смачнае. РЫБАМ на карысьць заняцца творчасьцю. СКАРПІЕНУ неабходна зьвярнуць увагу на здароўе.

НЯДЗЕЛА. Раім абмежаваць ужываньне алкаголю. Лепш прысьвяціць дзень адлачынку. Адмоўцеся ад лекаў. Сычэражыцца п'яных і хуліганаў. Не старайцеся ўплываць на навакольнае. Зьвярніце ўвагу яшчэ раз на свае паводзіны.

Падрыхтаваў
А. КАНДРАШОЎ.

ГАЗЭТА «ПАГОНЯ»

штотыдзень у вашай хаце!

Падпісны індэкс 63124

Кошт на месяц — 210 рублёў,

на квартал — 630 рублёў.

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАУЦОЎ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газэта выдэдаць штотыдзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друк.
Гарадзенская абласная ўзбуйнячая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпіска да друку 24.10.1993 г.

Тыраж 3951 паасобнік

Зак. 4689